

Український тижневик
Ukrainian weekly

NOVA ГАЗЕТА

№ 3(312) Січень 15, 2015, Нью-Йорк

№ 3 (311), January 15, 2015, New York

БОЛИТЬ!

«МИ НЕ БОЇМОСЯ!» - ПАРИЗЬКИЙ
МАРШ ПРОТИ ТЕРОРУ

СТОР. 4

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

НАРОД ЗАТЯГУЄ ПАСКИ,
А ОЛІГАРХИ Й ДАЛІ ЖИРУЮТЬ

СТОР. 6

У ГРОМАДІ

«РІЗДВЯНИЙ ЗОРЕПАД»
В УКРАЇНСЬКІЙ АМЕРИЦІ

СТОР. 14-15

ДОВОЛА СВІТУ

ЗИМОВІ ФЕЄРІЇ
ЛЬОДУ ТА СНІГУ

СТОР. 20-21

У РІЧЦІ
ЙОРДАНІ!

СТОР. 18-19

УКРАЇНЬСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА США

Missionaries of the U.O.C. of the U.S.A.
to the orphanages in
Ukraine

REUNION

FEBRUARY 7, 2015

7 ЛЮТОГО, 2015

5 P.M.

\$50

Ticket

CHARITABLE FUNDRAISING BANQUET TO BENEFIT THE CHILDREN OF UKRAINIAN ORPHANAGES

You are invited to join the missionary teams

from the past 13 years at a fundraising banquet & dance.

Ласкаво запрошуємо вас та місіонерів останніх 13-ти років на

**БЛАГОДІЙНИЙ БЕНКЕТ ТА ЗАБАВУ
на підтримку сиротинців України**

ЗІБРАНІ КОШТИ ПІДУТЬ НА ПОТРЕБИ СИРІТКАМ

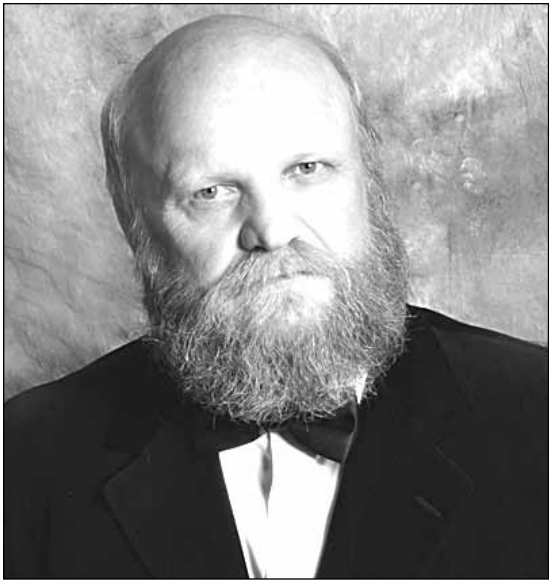
Ukrainian Cultural Center

135 Davidson Ave

Somerset, NJ 08873

Тел: 732.356.0090

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

Наближається Святе Водохреща – останнє велике свято чудової пори різдвяно-новорічних празників. Це величне свято нагадує нам про важливу подію в житті Ісуса Христа – хрещення Його Іваном Хрестителем у річці Йордані на старовинній паломницькій переправі «Віфавара». Воно збігається зі святом Богоявлення, коли Дух Святий у вигляді голуба з'явився над Богом-сином і почувся з небес голос Бога-отця: «Це Син мій улюблений, що Я вподобав Його».

Значення цієї події в земному житті Ісуса важко переоцінити. Вона символізувала, що він віддавав себе в розпорядження небесному Отцю, аби виконувати його подальшу волю. Через хрещення й ми, люди, приходимо до Бога. Але воно має цінність лише тоді, коли людина справді присвячує себе Богові, а потім виконує Його волю, живе за заповідями Божими, залишаючись відданою ним до кінця. «Хто витерпить аж до кінця – той буде спасений», – каже Святе Письмо.

Але часто люди підмінюють справжнє хрещення, яке насамперед має стонукати людину чинити по правді, жити за словом Божим, не грішити, не чинити зла ближньому своєму, не брехати, не красти, не злословити, не обмовляти, пустопорожнім обрядом, зануренням у холоднючу воду, відразу після якого напиваються горілки, аби «зігрітися». Таке «хрещення» нічого спільного зі справжнім не має. Бо хрещення – це не лише обряд, це обітниця Божої жити й чинити за словом Його, за законом, який проголосив Ісус Христос у своїй знаменитій Нагірній проповіді.

Саме такою обітницею Всевиському було більш як 1000 років тому грандіозне хрещення у водах Дніпра наших пращурів під проводом князя Володимира. Саме такою обітницею має бути й хрещення кожного з нас.

Нинішнє Водохреща ми зустрічаємо з болем і тривогою. На Донбасі, біля Волновахи, путінські наймити розстріляли з батареї «Град» рейсовий автобус, в якому загинуло 13 осіб, серед яких і 14-літня дівчинка. Що зробила вона Путіну, що її життя, яке тільки-но почалося, треба обірвати снарядом з «Граду»? І після цього Путін також піде на Водохреща занурюватися у воду, як піде і злодій та вбивця свого народу Янукович, який живе у палаці неподалік Путіна, хутчезому за награбовані в українського народу гроші. Чим є цей обряд для них? Чи не виглядає він кричущим блюзнірством над самим поняттям Водохреща?!

Готуючись до Водохреща, задумаймося над нашим життям. Чи так ми живемо, чи по правді чинимо, чи не байдуже до горя ближнього свого, своєї полишеної Батьківщини й свого народу? Сьогодні Україна потребує нашої допомоги, як ніколи. Бо в окопах Донбасу б'ються за її волю кращі сини й доньки українського народу. Допомогти їм вистояти й перемогти – наш обов'язок. І низький уклін тим, хто сьогодні, не шкодуючи ані своїх грошей, ані часу, ані сил, збирає по всій Америці кошти, купує для наших військовиків броньжирети, шоломи, тепловізори, спальні мішки, ковдри, ліки, харчі...

Знаю таких людей особисто й не перестаю дивуватися широті їхніх душ і чистоті сердець. Вони справді заслужили взяти участь в обряді хрещення, бо жили й діяли за словом Божим – допомогти, не пройди повз чужу біду, не будь байдужим, коли на твоїй історичній Батьківщині ллється кров і гинуть люди, коли кремлівський диктатор мріє задушити її чоботом своїх вишколених убивць.

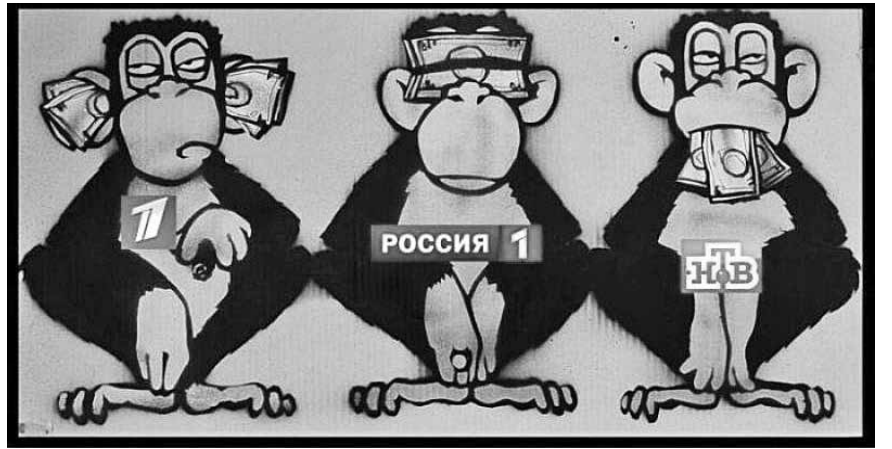
Процяючись з чудовою порою новорічно-різдвяних свят, нам'ятаймо, що 2015 рік буде вкрай тяжким для України. Путін та його камарилья не полишили намірів знищити незалежність Української держави й перетворити її на свою служнячу колонію. А тому Україні від нас потрібно буде ще більше допомоги. Й моральної, і матеріальної. Отож, у переддень великого свята Водохреща налаштуймо себе на дню у році, що настає. Аби Україна вистояла, вижила, зміцніла й перемогла.

Зі святом Водохреща всіх вас! Христос хрещеться! У річці Йордані!

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Удень 13 січня, на свято Маланки, в переддень Василя, коли українці готувалися до зустрічі Старого Нового року, путінські бандити розстріляли з російської артилерійської системи залпового вогню «Град» під Волновахою на Донеччині рейсовий автобус з ні в чому не винними цивільними людьми. Загинуло 10 осіб, ще троє померли від отриманих ран у лікарні. Ще шістнадцятеро лежать у шпиталі зі страхітливими ранами. Більшість загублених і поранених – старші люди, жінки й дівчинка-підліток. Аби відразу ж переки-

Федеральні телеканали Росії

ДУХОВНІ НАШАДКИ ГЕБЕЛЬСА Й СУСЛОВА

нути відповідальність за це злодіяння на українську сторону, Москва вже вкотре запустила в хід свою іржаву пропагандистську машину.

Уповноважений Міністерства закордонних справ Росії з питань прав людини, демократії та верховенства права Костянтин Долгов вважає, що в обстрілі автобуса поблизу Волновахи винна українська влада. «Викликає обурення обстріл пасажирського автобуса під Донецьком. Це черговий злочин київських силовиків», – сказав черговий путінський пропагандист. «Це підлив зусиль щодо мирного врегулювання. Тривають грубі порушення прав людини з боку Києва», – додав брехун.

І так буває кожного разу – як тільки путінці скоять на Донбасі черговий злочин, так відразу ж московські пропагандисти-брехуни аж захлинаються власною слиною, намагаючись перекопати Росію, світ і самих себе, що все це робить «київська хунта». Так було, коли збили пасажирський літак Малайзійських авіаліній, так було й кожного разу, коли від артобстрілів путінців гинули мирні мешканці міст, містечок і сіл Донбасу. Так сталося й тепер.

Доведений таким зухвальством до гніву, Президент України Петро Порошенко виступив перед українським народом зі зверненням. У ньому він, зокрема, сказав: «Дорогі співвітчизники! Страхітлива трагедія під Волновахою належить до таких подій, які навіть за суворими мірками теперішніх часів вирізняються своєю жорстокістю, від яких холодіє душа. Терористи з так званої ДНР завдали ракетного удару по автобусу з мирними громадянами. Нелюди, для яких, крім знецінених рублів, нема більше нічого святого, навмисне вбили 13 мирних громадян, серед них і чотирнадцятирічну дівчинку. Ще 16 жінок та чоловіків поранені, всі вони – цивільні особи.

Ці смерті – на совісті об'єднаної енергівсько-еленерівської банди та тих, хто за нею стоїть, з чиїх рук вона годується, хто її озброює, муштрує та надихає на криваві злочини.

Але наші воїни здатні дати їм гідну відсіч. І ті, хто сьогодні знову штурмував Донецький аеропорт, відчули це на власних шкурах.

Будучи прихильниками миру, ми готові боронити свою землю. З вересня минулого року, за час, поки нам вдалося зупинити активні бойові дії, ми наростили м'язи. Щотижня передаємо у війська сотні одиниць зброї та військової техніки, як нової, так і відремонтованої. Я

підписав указ про три хвили мобілізації. Впевнений, що український народ підтримає це рішення, і мобілізацію буде проведено успішно.

У зв'язку з терористичною атакою ми змушені ще більше посилити обмеження на пересування через лінію, за якою знаходяться підконтрольні бойовикам райони Донбасу. А зведення фортифікаційних споруд, які захищають від можливої контратаки з боку бойовиків, майже завершено.

Однак я залишаюся прихильником мирного врегулювання на Донбасі – в рамках мого мирного плану і Мінських домовленостей. Робив, роблю й робитиму для цього все можливе. І навіть – неможливе.

У Парижі разом з лідерами провідних країн світу і мільйонами французів я вшанував пам'ять жертв теракту в столиці Франції. Розстріл людей у Парижі та Волновасі – це події з одного й того ж ряду. Цивілізований світ має згуртуватися в боротьбі з тероризмом.

Я говорив з президентом Європарламенту Мартіном Шульцем. Він запевнив мене, що Європарламент закличе керівництво Євросоюзу включити так звані ДНР та ЛНР до списку терористичних організацій. І це буде належна міжнародно-правова оцінка діям бойовиків, які не хочуть спокою на Донбасі, які відмовляються виконувати Мінські домовленості, які не дотримуються режиму припинення вогню, які атакують наших військовослужбовців і вбивають мирних українських громадян.

Я висловлюю глибоке співчуття родинам загиблих та постраждалим від рук терористів.

Закликаю весь світ до солідарності з Україною, а всіх українців – до єдності перед загрозою, якою є агресія проти нашої країни та терористичні атаки. У нас Батьківщина – Україна, і ми її захистимо! Слава Україні!»

Неупереджені криміналісти вже довели, що снаряд, який влучив в автобус, вилетів з території, контрольованої путінськими бойовиками. Є й відповідний відеозапис, який неспростовно доводить, що це справа рук путінців. Втім, якщо б навіть всі криміналісти світу оприлюднили свої висновки про те, що це зробили бандити ДНР, путінська пропаганда продовжувала б брехати. Так влаштовано цей механізм, заснований на принципах відомих брехунів ХХ століття Йозефа Геббельса (гітлерівського міністра пропаганди) й Михайла Суслова (комуністичного ідеолога часів Сталіна-

Хрущова-Брежнєва). Сутність цього механізму проста до примитивності – брешти всюди й весь час, брешти навіть тоді, коли тебе впіймали за руку, брешти навіть тоді, коли твої брехні ніхто не вірить.

Основні постулати путінської пропаганди в українському питанні такі: Захід першим порушив принцип недоторканості повоєнних кордонів, підтримавши й визнавши незалежність Косова, а також роздратував Росію, послідовно розширюючи НАТО на схід. «Волевиявлення» на кримському «референдумі» прирівнюється путінською пропагандою до волевиявлення Косова (фактично за путінською логікою пояснення анексії Криму «правом тамтешнього населення на самовизначення»). Натомість, вибір більшістю українців на користь євроінтеграції оголошується нав'язаним ззовні, несамостійним і не-реалістичним. Мовляв, ЄС легковажно підтримував «завищені очікування», тим самим, спровокувавши Путіна, а Майдан узагалі не відбувся б без «американських грошей». При цьому все пересипається брутальною лайкою з використанням таких епітетів, як «бандерівці», «укропи», «нацисти», «фашисти». Перед у цій безпрецедентній пропаганді ведуть підконтрольні Кремлю федеральні телеканали.

В Україні триває громадянська війна Сходу і Заходу країни, стверджують вони, головною причиною якої є націоналізм київського уряду, що прийшов до влади внаслідок Євромайдану. Ця теза путінської пропаганди спирається на утривалене десятиліттями медійне зображення України як глибоко розділеної країни, в якій «захід» є проєвропейським (й водночас ультра націоналістичним), а «схід» – проросійським чи просто російським. При цьому Україна описується кремлівськими пропагандистами як неповноцінна держава, випадковий продукт розпаду СРСР. Продовжувати перелічувати брехливі постулати духовних нащадків Геббельса й Суслова можна до нескінченності. Але хочеться закінчити словами 16-го президента США Абрагама Лінкольна, який колись сказав: «Можна обдурювати одну людину багато разів, можна обдурити велику масу людей один раз, але нікому ще не вдавалося обдурити велику масу людей багато разів поспіль». Брехні, навіть такі зухвалі як московська, рано чи пізно настає край.

Тарас Гнип
Спеціально для «Нової газети»
Карикатура Михайла Кривця

БОЛИТЬ!

«Фантастична Франція!» – вигукнув член французького парламенту, організатор Паризького маршу єдності й солідарності Франсуа Лармі, довідавшись про кількість тих, хто висипав у неділю, 11 січня, на вулиці й площі французької столиці, аби взяти участь у цій безпрецедентній в історії Франції акції.

У центрі Парижа вшанувати пам'ять 17 жертв терактів вийшло півтора мільйона (!) осіб. Серед них – 40 лідерів держав і міжнародних організацій, серед яких і президент України Петро Порошенко.

Міністерство внутрішніх справ Франції заявило, що демонстрація була найчисельнішою в історії країни. В перебігу ходи французький президент Франсуа Олланд ішов, узявшись за руки з іншими лідерами, серед яких канцлер Німеччини Ангела Меркель, прем'єри Великої Британії Дейвід Камерон, Італії Маттео Ренці, Ізраїлю Бен'ямін Нетаньягу та палестинський лідер Махмуд Аббас.

На жаль, американський президент, країна якого так постраж-

Як вже повідомляла «Нова газета», 7 січня троє нападників убили в центрі Парижа 12 осіб, з них 10 журналістів сатиричного журналу «Шарлі Ебдо», вигукуючи ісламістські гасла й заявляючи, що це «помста за пророка» – видання раніше кілька разів публікувало карикатури на пророка Мухамеда та інші, що висміювали ісламістів.

Французький спецназ 9 січня вислідив і ліквідував у містечку Дамартен-ан-Гоель на півночі Парижу під час спецоперації головних учасників цього кримінального злочину – братів Саїда та Шеріфа Куаші. Приміщення друкарні, де засіли терористи, захопивши заручника, було взято штурмом. При цьому заручник залишився живим. Брати першими почали стріляти в спецназівців й були знищені вогнем у відповідь.

При цьому в четвер, 8 січня, в місті Монруж (південне передмістя Парижу) злочинець на ім'я Амеді Кулібалі вбив одного поліцейського й ще одного поранив, після чого втік. Наступного дня, 9 січня, в той час, коли поліція проводила спецоперацію затримання або ліквідації братів Куаші, Кулібалі з двома автоматами Калашникова увірвався до кошерної крамниці в 20-му районі Парижу, розпочавши там стрілянину й взявши 19 заручників.

У марші єдності та солідарності в Парижі взяла участь рекордна кількість людей – щонайменше півтора мільйона осіб

ЗА КИМ ГОЛОСИТЬ ДЗВІН СОБОРУ ПАРИЗЬКОЇ БОГОМАТЕРІ?

лала від атак ісламістів-терористів у 2001 році, до Парижу не полетів. Не полетів і державний секретар США Джон Керрі. Натомість, чомусь Сполучені Штати представляли міністр юстиції Ерік Голдер і посол США у Франції Джейн Гартлі. Які мотиви були саме їх уповноважувати представляти Америку на цій акції, відомо тільки Баракі Обамі.

Зате на акції був наш президент Петро Порошенко. «Сьогодні ми всі разом відстоюємо цінності демократії та свободи слова, – сказав він. – Україна, як ніхто, розуміє біль Франції, бо на її сході від рук терористів щодня гине десятки людей. Марш єдності й солідарності об'єднав у Франції всі цивілізовані країни світу. Сьогодні всі ми – французи, як у часи Революції гідності в Києві всі ми були українцями. Вірю, що людяність та єдність завжди перемагатимуть терор».

У перебігу візиту до Парижу П.Порошенко встиг провести низку міжнародних зустрічей. Зокрема, під час тристоронньої зустрічі з президентом Франції Франсуа Олландом і канцлером Німеччини Ангелою Меркель скоординував кроки, обговорив необхідні умови та графік підготовки до самміту в Астані у «нормандському форматі», який тепер, з огляду на нову ескалацію напруженості на Донбасі з вини Москви, невідомо коли відбудеться.

Безпеку маршу в Парижі забезпечували майже 5 з половиною тисяч працівників поліції та військовиків. Схожі марші єдності й солідарності відбулися в неділю, 11 січня, і в інших містах Франції. Зокрема, в Тулузі, Ліоні, Бордо, Марселі, Монпельє...Всього у Франції в акціях солідарності взяло участь більше трьох мільйонів осіб.

Він поставив вимогу залишити в спокої братів Куаші. Штурм крамниці почався водночас зі спецоперацією в друкарні в Дамартен-ан-Гоелі. 32-річного Кулібалі також вбили. Під час штурму загинуло 4 заручника, яких терорист убив ще до початку поліцейської операції.

Амеді Кулібалі діяв не один, а зі спільницею, своєю дружиною Хаят Бумедьєн. Поліція й досі не знайшла її. Найвірогідніше, вона нині в Сирії. Слідчим стало відомо, що ця жінка прилетіла з Франції до Стамбула через Мадрид. Туреччина надала відеозапис з літовища, на якому видно, як Бумедьєн разом з іще одним чоловіком проходять паспортний контроль. Як стало відомо із записів телефонних розмов Бумедьєн, невдовзі після цього вона перетнула турецько-сирійський кордон в пункті Акчакале.

Нині 26-річна Хаят Бумедьєн – найбільш розшукувана у Франції жінка. Вона прожила з Амеді Кулібалі 6 років. З 2009 пара почала сповідувати радикальний іслам. Кулібалі незадовго до загибелі повідомив, що є членом угруповання «Ісламська держава» і його дії скординовані з діями нападників на «Шарлі Ебдо».

При розслідуванні атаки на редакцію цього журналу необхідно враховувати й роль Російської Федерації. Таку думку в неділю, 11 січня, висловив чеченський політик Ахмед Закаєв, який мешкає на Заході.

«Мене можуть звинуватити в упередженості, але факти свідчать саме про те, що за цими акціями стоять інтереси Росії. Європейський Союз, європарламент – всі однозначно почали засуджувати Росію за ті військові злочини, які вона скоювала в Чечні. І в цей час один з найбільш близьких людей Путіна сказав, що найближ-

чим часом вони зроблять все, щоб Захід у цьому конфлікті був на боці Росії. І в 2001 році відбувся напад на Америку. І першим, хто зателефонував до США, став Путін. Він заявив, що Росія готова вступити в коаліцію боротьби з тероризмом, але й Чечню треба розглядати в цьому контексті», – нагадав А.Закаєв, зазначивши, що Росія перебуває нині на порозі економічної катастрофи, яка може перетворитися на політичну. «Російські спецслужби повинні зробити все, щоб ворог був в особі так званих ісламських терористів. Вони хочуть знайти спільного ворога із Заходом, щоб Захід зняв санкції. Виходячи з цього, я роблю висновок, що єдина країна, яка була зацікавлена в цих терактах, це Росія», – наголосив Ахмед Закаєв.

Після всіх цих подій Францію охопив шок і тривога. Бо такого в країні, де мешкає мільйони мусульманів з усього світу, ніхто не очікував. Прогнози тих, хто закликав припинити неконтрольовану імміграцію, збулися. Тепер лідер Національного фронту Марін Ле Пен виглядає ледь не пророком. Бо це вона та її батько – засновник і багатолітній лідер Національного фронту Жан-Марі Ле Пен – закликали припинити пускати в країну мільйони арабів, африканців і вихідців з Азії. Цей наплив іммігрантів перетворив колись прекрасну Францію на прохідний двір Європи. Цілі міста стали схожими на Детройт – запустілі території, які не радять відвідувати туристам, де в зонах шариату живе 5 мільйонів ледячих і брудних людей, які тепер за все добре, що зробила їм Франція, взяли в руки зброю й почали вбивати тих, хто на їхній погляд не має права на життя.

Разом з тим, нинішній президент Франції Франсуа Олланд робить вигляд, що це не його Со-

ціалістична партія багато років поспіль проводила політику масової неконтрольованої імміграції, що це не вона призвела до того, що сталося 7-9 січня. Натомість, він відмовився запросити на марш єдності й солідарності Марін Ле Пен.

Ще одна причина жахливих подій у Франції, які болять кожній цивілізованій людині, – це абсолютне нехтування правом цивілізованого співтовариства: стався до будь-якої релігії з повагою. Відкрита наруга у вигляді карикатур над пророком Мухамедом, який є для мусульманів такою самою священною особою, як для християн Ісус Христос, не зустрічала жодного осуду у Франції. Більше того, це називали «свободою слова» й «демократією». І це не дивно. Бо в колись християнській Франції, за даними Євростату, нині більше третини населення не вірять в Бога. Для таких людей поняття «повага до інших релігій» – порожній звук. Вони не вірять ні в кого і нічому, турбуючись лише про власне благополуччя. Для тих, хто жив у наскрізь атеїзованому Радянському Союзі, це явище відоме. Там влада нацьковувала безбожників на віруючих і вигадувала, що, наприклад, баптисти чи п'ятдесятники «вбивають своїх немовлят і п'ють їхню кров». І цій маячній вірили.

Навіть після всього, що сталося, французьке суспільство не змінило свого ставлення до релігійної нетерпимості. Натомість оновлена редакція журналу «Шарлі Ебдо» видрукувала 14 січня в першому після теракту номері журналу (наклад – 3 мільйона примірників) карикатуру на пророка Мухамеда на обкладинці, і більшість французів її підтримала. Тут спрацював принцип «А, ви так, то ми вас зараз засипимо ка-

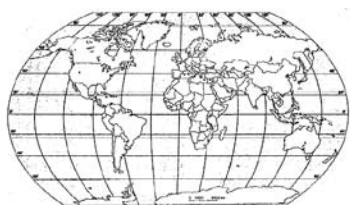
рикутурами на вашого пророка». Але у Франції серед мусульманів трапляються не тільки терористи-вбивці. Є там і візирці громадяни, які вірять в аллаха і нікому з представників інших релігій не чинять і не бажають зла. Раз вже їх пустили в країну, причому декого дуже давно і в нього вже вирости діти й онуки, які вважають себе французами, то треба якось шанувати релігійні почуття цих людей, яких у Франції мільйони.

На хвилі цих подій може різко впасти й без того невисокий рейтинг президента Олланда, якого у Франції називають «паном ні так, ні ні». У першій колоні на марші єдності й солідарності в Парижі було видно й колишнього президента Франції Ніколя Саркозі. Він вже рихтується повернутися до Елісейського палацу. Чи підтримають його амбіції французів, стане відомо аж у 2017 році, коли у Франції відбудуться чергові президентські вибори. Не менші амбіції має й Марін Ле Пен, партія якої виграла минулорічні вибори до Європарламенту. Цю партію, до речі, поєднують узи міцної дружби з Путіним. Так що Франція замість президента-соціаліста може отримати «путінку». І тоді події 7-9 січня 2015 року згадуватимуться французами як ягідки в порівнянні з плодами, які принесе їм політика цієї мадам. Утім, до виборів 2017 року багато води спливе в Сені і багато чого може змінитися у Франції й світі до невідомості.

Тим часом, скорботно голосить дзвін собору Паризької Богоматері. «Не запитуй за ким, – повторюють один одному сьогодні французи, – він голосить і за тобою».

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»
Фото Reuters

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Підтримувані єгипетською владою мусульмани різко осудили нові публікації карикатур на пророка Мухамеда в свіжому номері паризького сатиричного журналу Charlie Hebdo.

«Ці дії є необґрунтованою провокацією проти півтора мільярда мусульманів в усьому світі, на почуття яких ці так звані журналісти плюють», – наголошується в заяві ісламського інституту Dar al-Ifta.

МУСУЛЬМАНИ ЄГИПТУ ОСУДИЛИ НОВІ КАРИКАТУРИ НА ПРОРОКА МУХАМЕДА

14 січня свіжий номер Charlie Hebdo – перший після терактів 7-9 січня – вийшов накладом в 3 мільйона примірників. В ньому на обкладинці зображено пророка Мухамеда, який тримає в руці гасло «Je suis Charlie Hebdo» («Я – Шарлі Гебдо»).

Тим часом, у Франції відбувся похорон трьох загиблих у терактах поліцейських. Президент Франції Франсуа Олланд очолив на ньому церемонію прощання.

Окрім того, в Єрусалимі відбувся похорон чотирьох французьких євреїв. В церемонії прощання там узяв участь прем'єр-міністр Ізраїлю Беньямін Нетаньягу.

Коментуючи криваві теракти у Франції, Туреччина й Росія вдали-

У Єгипті відбулися масові маніфестації проти виходу у світ чергового номера паризького сатиричного журналу Charlie Hebdo з карикатурами на пророка Мухамеда

ся до теорії змови в справі нападу на журнал Charlie Hebdo. Через 24 години після того, як турецький

прем'єр-міністр Ахмет Давуоглу взяв участь у марші єдності й солідарності в Парижі, президент Ту-

реччини Реджеп Ердоган виступив із заявою, в якій осудив «дволикість Заходу». За його словами, «як мусульмани, ми ніколи не були на боці терору чи різанини. За цими ж розправами стоять расизм, мова ворожнечі та ісламофобія», – сказав турецький президент. У деяких турецьких ЗМІ обвинувачують у паризькій трагедії не радикальних ісламістів, а західні спецслужби.

Такої ж думки дотримуються і в Москві. Там деякі коментатори пов'язують убивства в Парижі з «геополітичними махінаціями США», стверджуючи, що розправи з журналістами вчинено для «консолідації геополітичних інтересів Вашингтона й Брюсселя з українського питання».

TRANSPARENCY INTERNATIONAL: УКРАЇНА – ОДНА З НАЙКОРУМПОВАНИШИХ КРАЇН СВІТУ

Україна залишається однією з найкорумпованіших країн світу

Часи правління президента Януковича залишили Україну однією з найбільш корумпованих країн світу. У новому звіті Transparency International – неурядової міжнародної організації боротьби з корупцією й дослідженню її рівня по всьому світу – Україну поміщено на 142-ге місце в списку 173 держав світу. Нижче такої країни-символа корумпованості як Нігерія, поміж Угандою та Бангладеш.

Корупцію не схвалюють ніде, але вона є майже повсюдно. Transparency International вказує, що такі країни як Данія та Нова Зеландія звели цю проблему до мінімуму. А українці після Революції гідності показали, що цього прагнуть і вони.

Директор відділу урядової підзвітності Transparency International Деніел Дудіс підкреслює: «Українська революція фактично була останньою в низці революцій, для яких корупція та дії влади були головними причинами».

Разом з тим, Transparency International ще не готова оцінювати дії нової української влади. Навіть такий неординарний крок, як призначення іноземців на міністерські посади сам по собі не гарантує зміни практики управління, бо національність міністрів у боротьбі з корупцією значення не має. «Ми не можемо стверджувати, що люди з-за кордону в уряді обов'язково будуть корисними чи не корисними. Для нас найголовніше – це наміри урядовців. Або вони хочуть використати свої посади на користь народу, або для самозбагачення. Очевидно, що у випадку Януковича намір був на-

копичити величезні багатства для себе та своїх синів. А це можуть робити люди незалежно від того, звідки вони походять».

Проте зовнішні чинники в корупційних схемах часто є визначальними, вважає Transparency International. Вплив сусідньої Росії на Україну вкрай негативний. Даніел Дудіс каже про інтереси в Україні як особисто президента Путіна, так і російських олігархів. «Вони мають в Україні економічні інтереси і тому не зацікавлені в тому, щоб країна рухалася в напрямку демократії, щоб вона відкривала свої ринки для закордонних товарів. Їхнє прагнення тримати економіку України під жорстким контролем і підштовхує корупцію», – вважає Деніел Дудіс.

Transparency International підкреслює, що корумповані урядовці грабують свої країни, використовуючи можливості міжнародної банківської системи, тому навіть благополучні держави повинні долучитись до подолання проблеми. «Міжнародну банківську систему треба реформувати, щоб запобігати корупції. Ми не можемо сказати, що корупція є лише в Україні, і викоринювати її треба лише там. Насправді, це глобальна проблема. Навіть країни Скандинавії, які на верхівці нашого списку, повинні діяти», – каже Деніел Дудіс.

Transparency International закликає, зокрема, реформувати закони про реєстрацію компаній, щоб справжні власники не могли ховатися за так звані компанії-прокладки і зловживати анонімністю у фінансових операціях, виводячи зі своїх країн мільярди нагробаних коштів до так званих офшорів.

ВІКТОР ЯНУКОВИЧ – У СПИСКУ РОЗШУКУВАНИХ ІНТЕРПОЛОМ ОСІБ

Інтерпол включив ім'я екс-президента України Віктора Януковича до списку розшукуваних осіб. Його звинувачують у фінансових махінаціях і зловживаннях. Інформацію про це розміщено на веб-сайті цієї міжнародної організації.

Інтерпол оприлюднив так зване «червоне попередження» щодо Януковича – найвище зі спектру семи попереджень, забарвлених у різні кольори. «Червоне попередження» на практиці є еквівалентом ордеру на арешт. Окрім Януковича, Інтерпол оголосив у розшук також його сина Олександра та цілу низку осіб з найближчого оточення колишнього українського диктатора, серед яких Азаров, Богатирьова, Колобов та ін.

64-річний Янукович живе в Росії тому, як його режим було повалено Революцією гідності в лютому минулого року.

Інтерпол – це міжнародна організація, що займається пошуком певного об'єкту чи особи та сприяє пошукам національних правоохоронних органів. Заснована 1923 року, як International Criminal Police Organization, з 1956-го використовує теперішню назву.

Інтерпол включив ім'я екс-президента України Віктора Януковича та його поплічників до списку розшукуваних осіб. Колаж Д. Панфілова

До складу Інтерполу входять 190 країн світу, які фінансують організацію на суму \$59 мільйонів через щорічні внески. За масштабністю – це друга міжнародна міжурядова організація після ООН. Її штаб-квартира знаходиться в Ліоні (Франція).

Самі працівники Інтерполу не можуть безпосередньо виконувати поліцейські функції (заарештовувати підозрюваних, носити та засто-

совувати свою чи табельну зброю) на будь-якій території країн-членів організації. Вони займаються лише координацією зусиль, щоб правоохоронці з інших країн, які намагаються арештувати злочинців, які переховуються від правосуддя, могли набагато легше впоратися з такими речами, як особливості національного судочинства й законодавства, мовний бар'єр тощо.

ПРЕЗИДЕНТОМ ХОРВАТІЇ СТАЛА ЖІНКА

У Хорватії в неділю, 11 січня, підтвердили, що за результатами другого туру президентських виборів перемогла кандидат від опозиції Колінда Грабар-Китарович.

За повідомленнями Державної виборчої комісії, за результатами майже повного підрахунку голосів, вона перемогла чинного президента Іва Йосиповича, який змагався за переобрання на другий термін, з невеликим відривом приблизно в 21 тисячу голосів із загальом майже 3 мільйонів 800 тисяч виборців країни, отримавши 50,43 відсотка голосів учасників виборів проти 49,57 відсотка в її суперника. Участь у голосуванні взяли майже 59 відсотків виборців.

Таким чином, після офіційного затвердження цих поки що попередніх результатів 46-річна Колінда Грабар-Китарович, колишня міністр закордонних справ і посол у США, яка також працювала помічником генерального секретаря НАТО з питань громадської дипломатії, стане першою жінкою на посаді президента Хорватії на наступний п'ятирічний термін.

Колінда Грабар-Китарович стала першою в історії Хорватії жінкою-президентом

Вона має перебрати посаду в середині наступного місяця. Посада президента в Хорватії передбачає мало повноважень – зокрема, глава держави навіть не має права вету-

вати закони, хоча має певний вплив на зовнішню та оборонну політику. Але перемога Грабар-Китарович значно поліпшує перспективи нині опозиційної партії (правоцентристського консервативного Хорватського демократичного союзу), що висула її, на парламентських виборах, які мають відбутися наприкінці цього року.

57-річний Іво Йосипович останнім часом втрачав підтримку через дедалі менш популярне правління лівоцентристської Соціал-демократичної партії Хорватії, яку він репрезентує.

Хорватія, яка позаминулого року вступила до Європейського союзу, останні шість років перебуває в стані економічної рецесії. Її економіка – найслабша в ЄС, безробіття становить майже 20 відсотків, і цього року прогнозується економічне зростання лише на 0,5 відсотка.

За матеріалами зарубіжної преси сторінку підготував Андрій Гурін Фото Reuters

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Нова економічна політика по-стмайданної української влади спрямована на туге затягування пасків простих українців. Про це свідчать ухвалені бюджет на 2015 рік і ціла низка доповнень до законів.

Основна частина непродуманих положень нового Бюджетного кодексу стосується децентралізації. Загалом перерозподіл доходів і витрат між бюджетами до визначення функцій органів місцевого самоврядування – це не дуже добра ідея. Основною негативною рисою нинішньої централізованої моделі держуправління є те, що рішення переважно приймаються місцевими адміністраціями (тобто представниками центрального уряду), а не місцевими радами (представниками громад). Оскільки закон «Про місцеве самоврядування» поки залишається без змін, ця проблема поглибиться через збільшення ресурсів у розпорядженні місцевих адміністрацій.

Згідно з чинним законом, залишаться тільки два рівні – обласний (місто обласного значення) та районний або «об'єднана громада». В інших країнах, як правило, існують три рівні місцевого самоврядування – громада, район та область – і питання повсякденного життя людей (у тому числі організація середньої освіти та загальної охорони здоров'я) переважно вирішуються на рівні громади. Це той рівень, на якому можна знайти демократію в її найчистішому вигляді, адже людям значно легше впливати на рішення сільського голови та контролювати їх, ніж, скажімо, голови райради.

Аналізуючи новий Бюджетний кодекс, можна дійти висновку, що хоча, на перший погляд, у ньому зроблено кілька кроків до децентралізації, але насправді без відповідних змін до законів «Про місцеве самоврядування» та «Про адміністративно-територіальний устрій», ці зміни можуть призвести до ще більшої централізації. Це залежатиме від розподілу повноважень між місцевими адміністраціями та місцевими радами в кожній конкретній області чи районі.

Ліквідація найнижчого рівня місцевого самоврядування (громади) означатиме, що більшість людей не відчують децентралізацію на практиці, тобто вони так само не матимуть права голосу щодо організації базових послуг у своєму населеному пункті (чи

районі міста), оскільки все вирішуватиметься на рівні району (міста), принаймні поки не буде створено «об'єднані громади», на що може піти чимало часу. Можна припустити, що від такого розвитку подій найбільше постраждають мешканці міст районного значення. Це тільки один аспект хибності напрямків економічної політики нової-старої влади, яка схильна шукати резерви не на мільярдних рахунках олігархів у офшорах, а в тоненьких гаманцях простого люду.

З «бюджетом затягування пасків» можна було б погодитися, якби це не обмежувалося реформами, непопулярними для народу. Нова-стара влада пильно оберігає олігархів не лише від чогось надзвичайного на кшталт добровільно «скинутися» по мільярду доларів, а й від елементарного.

Фінансовий Майдан біля Верховної Ради. Грудень 2014 р.

НЕ ТИМ ЗАТЯГУЄТЕ ПАСКИ, ПАНОВЕ РЕФОРМАТОРИ

Це викликає і внутрішнє, і зовнішнє нерозуміння. Ринкові правила гри в українському варіанті – це гра в одні ворота. Мовляв, ми змушені це робити, інакше Україна загине. І при цьому ані пар з вуст про участь у порятунку України від загибелі олігархів з їхніми накраденими за сприяння Януковича мільярдами.

Залишається запитання: заради чого усі ці неявні урізання доходів через двозначну інфляцію і явні урізання через податки на платню, пенсії й депозити? Обвал гривні, додатковий митний збір, учетверо підвищений збір за купівлю валюти?

Усі клянуть «золотий унітаз», а його й досі не оподаткували. Україна єдина у світі держава, де податок на нерухомість стягується не з вартості майна, а з голого метра.

Палади не заховаєш у тінь, зате можна заплутати закон про їхнє оподаткування. Відтак – мир палацам, це у найвищих інтересах хатин. Бюджет же втрачає 50 мільярдів гривень.

Не все просто з тарифами. На різниці цін між соціальним дешевим і ринковим дорогим газом тінювати «наварюють» 2,5 мільярда доларів щороку. При цьому замовчується, що обмеження однієї корупційної схеми живить іншу.

Йдеться про приписки у ЖКГ. Нас змушують платити за неіснуючі гігакалорії тепла, кубометри води, міфічні ремонти. Виходить, що у виконанні таких реформаторів підвищення тарифів сприяє підвищенню доходів комунальної мафії від приписок.

Інститут кібернетики імені академіка Глушкова АН України розробив і запровадив інформаційну систему ЄДСМ, яка цим припискам кладе край. Як з'ясувалося, якщо чесно рахувати обсяги, то суму «комуналки» можна зменшити навіть за підвищених тарифів.

Хіба це не розв'язання вічної проблеми? Виявляється, ні: стара влада цю систему заборонила, а нова не поспішає відновлювати. За все це повинен розплатитися бюджет (тобто, простий українець) десятками мільярдів гривень видатків на дотації.

Відмовившись наповнювати бюджет нормальними шляхами, влада намагається викрутитися нездоровими манівцями, не гребуючи неринковими методами.

Так, щоб послабити необхідність державної підтримки «Нафтогазу», на якому лежить постачання соціально-дешевого палива, Кабмін зобов'язав сотню великих промислових споживачів купувати газ тільки у «Нафтогазу».

Це крок назад навіть від половинчастих заходів уряду «папередніков» часів Януковича, коли були дозволені вільні закупівлі у приватних газотрейдерів, де газ дешевший.

Так звані спеціальні рахунки ПДВ покликані поширити на всю економіку вимивання обігових коштів, яке нині торкається тільки експортерів.

На щастя, «майданівська коаліція» спромоглася дати відсіч: коаліційна угода зобов'язує Кабмін від цього відмовитися. Проте, ще не всі подібні зазіхання скасовано і не всіх носіїв такого спрямування думок відсторонено.

Головним хибним шляхом наповнення бюджету була й залишається емісія. Виходить, що той штопор і замкнене коло, в якому закрутилася Україна (емісія – інфляція – девальвація), має коріння саме у небажанні чіпати олігархів.

У цьому ж колі крутиться й банківська система, яка спочатку попросила емісії для компенсації недостатніх депозитів внаслідок недостатньої довіри населення, а тепер вимагає емісію після остаточної втрати довіри і втечі депозитів.

Однак, обмежуватися гострою критикою тільки Нацбанку – це бити тільки по видимій частині цілого айсберга проблем та інтересів. Імовірна зміна керівництва НБУ буде жертвою заради політики уникання непопулярних для олігархів заходів.

Тому не дивно, що згаданий «золотий унітаз» пильно оберігається не тільки від оподаткування, а й від люстрації. Активісти й не помітили, що до пакету «бюджет плюс податкова реформа» закладено міну під всю люстрацію.

2015 рік планується оголосити роком амністії майна. Кожному нечистому на руку службовцю достатньо заповнити одноразову нульову декларацію про свої об'єкти володіння без зазначення джерела походження і вже наступного дня ці об'єкти будуть вважатися такими, що отримані законним шляхом.

Президент Франції Шарль де Голь свого часу спочатку переловив і покарав усіх корупціонерів, а амністію оголосив тільки потому. Україна ж не хоче ловити навіть тих, кого дуже легко впіймати, і має намір взятися за корупцію лише через два-три роки.

З урахуванням обіцянок економічного зростання також не раніше 2016 року складається враження, що в уявленні влади кредит довіри, вже повністю вичерпаний за кордоном, все ще залишається безмежним вдовою. Що ви робили попередні дев'ять місяців? Тепер знову починають з чистого аркуша, знову затягують час і морочать людям голову.

Не виключено, що міністрам-іноземцям, гідним людям, відведено роль учасників технології маніпулювання натовпом: породжувати чергові надії та очікування, вигравати час, а потім запускати наступну пропагандистську бульбашку.

Гучні заяви про боротьбу із заниженням експортних цін і незаконним вивезенням капіталів на Кіпр та інші офшори заглушили той факт, що відповідний закон щодо трансфертного ціноутворення чинний ще з середини 2013 року.

Нова влада примудрилася не користатися ним і допустила подвоєння сумнівних операцій через посередників, зробивши вирішальний внесок у послаблення гривні.

За такої млявої боротьби з поточним пограбуванням України про повернення награваного раніше вже й мови нема. Тим часом, у європейській практиці терміну давності для таких злочинів не існує.

Приклади імітації реформ можна наводити й далі. Нині достатньо зробити наголос на трьох найпростіших кроках, які продемонструють справжні зміни, а не надуття щік, і закрутять замкнене коло в позитивному напрямку. Це оподаткування «золотого унітаза», запровадження інформаційної системи проти приписок у комунальній сфері і першочергове декларування державними службовцями свого майна із зазначенням джерел походження.

Економічний фронт стає не менш важливим, ніж фронт військовий. Бо проти України багато років поспіль ще до того, як на нас напав у Криму Путін зі своїми зеленими чоловічками, велася неприхована економічна війна, коли багатство, яке належало всім, раптом стало належати купці прудких негідників, багато з яких сьогодні, аби унебезпечити награване, стали владоможцями.

Володимир Рябошлик,
економіст
Фото
Сергія Коровайного

В УКРАЇНІ

НА ПОРОЗІ – ДЕФОЛТ, АЛЕ
ОЛІГАРХІВ НІХТО НЕ ЧІПАЄ

Економіка України перебуває в критичному стані: у 2014 році внутрішній валовий продукт (ВВП) скоротився на десяту частину, гривня девальвувала вдвічі, а інфляція встановилася на рівні 25%, що робить імпорт надмірно дорогим. Про це пише авторитетний британський журнал The Economist.

Прибутковість облігацій України побила цього тижня новий рекорд – це означає, що інвестори вважають вкладення в них дедалі більш ризикованими й готуються до дефолту країни. В останній момент (29 грудня) Україна ухвалила бюджет, що дозволяє країні сподіватися на допомогу Міжнародного валютного фонду (він ставив ухвалення парламентом бюджету однією з умов продовження кредитування).

Швидше за все, МВФ надасть Україні близько трьох мільярдів доларів, але їх країні може не вистачити, щоб уникнути дефолту. Міжнародні резерви України становлять близько дев'яти мільярдів, ще кілька місяців тому вони були в межах 20 мільярдів – кошти пішли на підтримку гривні. У 2015 році Україна має заплатити Росії за газ і повернути 3 мільярди доларів кредиту – не виключено, що це повністю вичерпає її резерви.

Є й інша проблема: дефіцит бюджету. Він становитиме до 10% ВВП, адже податкові збори на тлі рецесії падають, а воєнна операція на південному сході вимагає великих витрат. За підрахунками журналу The Economist, Україні в 2015 році знадобиться додатково 20 мільярдів доларів. Втім, за такої явно катастрофічної ситуації ніхто у владі навіть не ставить питання про награване олігархами та повернення його державі.

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО:
«ЗАКОН ПРО БЮДЖЕТ
СФАЛЬСИФІКУВАЛИ»

Лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко заявляє про «приховану фальсифікацію» державного бюджету. Про це вона сказала 12 січня на погоджувальній раді.

За її словами, кілька положень у розділі, що стосуються децентралізації, в надрукованому варіанті не відповідають проголосованому. Також, стверджує вона, такому варіанту не відповідають деякі норми податкових законів.

«Це торкається не тільки процедури, а й докорінно інтересів громадян. Ми повинні не лише розслідувати цю приховану фальсифікацію, а й передати відповідні матеріали до компетентних органів для того, щоб покарати винних», – заявила Ю.Тимошенко.

Крім того, вона наголосила, що під час голосування бюджету напередодні Нового року було домовлено про індексацію та підвищення соціальних стандартів, починаючи з 1 липня 2015 року. «Ми говорили про те, що уряд проаналізує таку можливість і з 1 липня розгляне такий крок як підвищення соціальних стандартів за рахунок індексації. А фактично в цьому бюджеті передбачено, що, незважаючи на радикальну інфляцію й падіння курсу гривні, два роки не передбачено жодного підвищення пенсій та платні», – сказала Ю.Тимошенко.

П.ПОРОШЕНКО ГОТОВИЙ
ПЕРЕТВОРИТИ ДОНБАС
НА СПЕЦІАЛЬНУ
ЕКОНОМІЧНУ ЗОНУ

Україна готова надати Донбасу статус спеціальної економічної зони з особливими відносинами з ЄС та Росією. Про це в інтерв'ю французькому телеканалу France 24 заявив 12 січня президент України Петро Порошенко.

Для цього, за його словами, на Донбасі повинні відбутися законні вибори за українськими законами й обрані місцеві органи влади. Президент нагадав, що Донбас за законом вже має особливий статус місцевого самоврядування, який не має жодний інший український регіон. «І значну частину влади, включаючи те, якою мовою розмовляти, які пісні співати, значну частину економічної автономності вони вже мають», – сказав він.

Також Порошенко додав, що українська влада продовжує постачати на окуповані території газ на суму 6-7 млн. доларів щодня, не отримуючи жодної оплати за це.

Загалом, за його словами, військовий конфлікт на сході обходиться Україні більш ніж в 10 мільйонів доларів на день, що унеможливорює економічне зростання в країні.

«Це надзвичайний тиск. І жодна країна світу не може забезпечити зростання економіки за умов такого дуже важкого типу війни. Тому що ми боремося з, можливо, найбільшою й найефективнішою армією європейського континенту», – впевнений він.

Порошенко також повідомив, що за результатами переговорів як з міжнародними фінансовими організаціями (МВФ і Світовим банком), так і з окремими країнами (США, ЄС, Австралією, Японією, Канадою та іншими), Україна розраховує отримати 13-15 млрд. доларів протягом 2015-2016 років.

ДЖОРДЖ СОРОС
ДОПОМАГАЄ
РЯТУВАТИ УКРАЇНУ

Відомий американський фінансист та мільярдер Джордж

Сорос відвідав 12 січня Київ та зустрівся з українськими парламентарями. На закриті зустрічі з ним запросили українських депутатів Мустафу Наєма, Вікторію Сюмар, Ганну Гопко та Олексія Рябчина. Обговорювали боротьбу з корупцією, реформи та залучення інвестицій – необхідні кроки в рамках «плану порятунку України», який пропонує Сорос.

Голова комітету ВР у закордонних справах Ганна Гопко у розмові з журналістами повідомила, що Сорос приїхав, аби «прояснити ситуацію» щодо реформування України. Вона розповіла, що йшлося про зменшення енергетичної залежності України, відновлення інфраструктури на Сході України та про конкурс на посаду майбутнього керівника Антикорупційного бюро в Україні. За її словами, на чолі відомства можуть поставити як українця, так і іноземця. «Пріоритетом нині має бути саме боротьба з корупцією, зокрема, в судовій гілці влади», – сказала Г.Гопко, переповідаючи зміст розмови. Сорос також нагадав, що уряд, адміністрація президента та парламент мають працювати злагоджено. На його думку, Рада коаліції та Національна рада реформ можуть стати інструментами для такої кооперації.

Своє бачення розв'язання українських проблем Сорос виклав минулого тижня в статті для американського часопису New York Review of Books. У ній йдеться про кілька довгострокових кроків, які допоможуть зібрати для України 50 мільярдів доларів.

13 січня президент України Петро Порошенко та Джордж Сорос обговорили віч-на-віч міжнародні інструменти та можливості для збільшення економічної допомоги Україні.

МАЛАЙЗІЙСЬКИЙ
ПАСАЖИРСЬКИЙ «БОІНГ»
ЗБИВ РОСІЙСЬКИЙ «БУК»

Пасажирський «Боїнг» Малайзійських авіаліній, збитий проросійськими бойовиками влітку 2014 року, зазнав катастрофи від пострілу російського зенітно-ракетного комплексу «Бук М1», доставленого з Курська. Про це свідчать дані розслідування, проведеного міжнародною організацією журналістських розслідувань CORRECT! V.

За даними журналістів, на позиції, з яких обстріляли «Боїнг», «Бук» доставили військовики російської 53-ї зенітно-ракетної бригади з метою захисту російських танкових дивізій, які воювали на українській території без розпізнавальних знаків.

Як відомо, в звіті Комісії з безпеки інфраструктури й транспорту Нідерландів вказується, що літак було уражено «безліччю об'єктів, що володіли високою енергією». Ці об'єкти вразили літак згорі та спереду на настільки високій швидкості і з такою силою, що розірвали повітряне судно на частини.

Експерт, ім'я якого не вказується з міркувань його безпеки, заявляє: «Жодних сумнівів, що рейс МН 17 було збито ракетою класу земля-повітря», немає. Й цю ракету було випущено із ЗРК «Бук М1» – вбивці літаків, розробленого в СРСР. У місцевості, де було збито літак, таких комплексів українських збройних сил не встановлено», – наголошується в розслідуванні.

КІЛЬКІСТЬ УТІКАЧІВ
З ДОНБАСУ
ОБЧИСЛЮЄТЬСЯ
МІЛЬЙОНОМ

Понад мільйон мешканців міст і сіл Донбасу залишили свої будинки внаслідок конфлікту на сході України. Про це йдеться в черговому звіті Організації Об'єднаних Націй.

«633 тисячі 523 особи стали вимушеними переселенцями в Україні, а 593 тисячі 622 – втекли до сусідніх країн», – повідомляє документ ООН.

Також ООН інформує, що в результаті бойових дій на сході України з квітня 2014 року загинуло вже понад 5000 осіб. «З середини квітня до 6 січня 2015 року на сході України було вбито щонайменше 5000 осіб, включно з 298 особами на борту малайзійського «Боїнга», ще 10 тисяч 468 осіб було поранено», – йдеться у звіті.

У звіті ООН також наголошується, що режим припинення вогню на сході України постійно порушується, у зоні конфлікту тисячі людей потребують гуманітарної допомоги.

БОЙОВИКИ ПІД
ВОЛНОВАХОЮ ВЛУЧИЛИ
СНАРЯДОМ У АВТОБУС З
МИРНИМИ МЕШКАНЦЯМИ

О 2:30 по полудні 13 січня проросійські бойовики завдали артилерійського удару з установок «Град» по блокпосту сил АТО на Донеччині і влучили в автобус з мирними жителями. Є поранені й загиблі. Про це повідомив начальник міліції Донецької області В'ячеслав Аброськин.

«30 хвилин тому з боку Докучаєвська бойовиками завдано артилерійського удару по блокпосту українських правоохоронців у районі Волновахи», – повідомив він.

«Пряме влучання в пасажирський рейсовий автобус. 11 людей загинуло, 17 поранено. Інформація уточнюється», – додав Аброськин і повідомив, що на місці події працює слідчо-оперативна група ГУМВС України в Донецькій області.

Як уточнив в.о. голови прес-центру Генштабу Владислав Селезньов, серед загиблих 7 жінок і 4 чоловіків. Щонайменше одна з жінок – пенсійного віку. Пізніше стало відомо, що ще двоє пасажирів автобуса від отриманих ран померли в лікарні. У прес-центрі АТО уточнили, що трагедія сталася в районі населеного пункту Бугас.

Президент України у відповідь на цей теракт виступив зі зверненням до народу, оголосивши нову хвилю мобілізації й порівнявши цей злочин з розстрілом журналістів сатиричного журналу «Шарлі Гебдо» в Парижі.

КАЗКИ СТАРОГО ПОДОЛУ

З 25 грудня 2014 року по 11 січня 2015 року на Подолі в Києві відбувалося велике свято смачної їжі та української музики «Казки старого Подолу».

За 17 днів душевного заходу кияни та гості столиці мали змогу насолодитися улюбленими українськими стравами та напоями, приготованими кращими ресторанами, потанцювати під гіти відомих українських виконавців, взяти участь у фестивалі бородачів, поколядувати, помилуватися чарівними шатами з колекції українських дизайнерів від фірми Fashion Globus Ukraine, взяти участь у танцювальних майстер-класах.

Щовечора на великій сцені просто неба для киян співали зірки вітчизняного шоу-бізнесу: Fontaliza, дует Anna-Maria, брати Борисенки, гурти «Люм'єр», Go-A, Stereople, Аліна Гросу, «Кімната Гретхен», Maiak та ін.

На Різдвяні свята організатори «Казок старого Подолу» порадували гостей безкоштовним катанням на каруселях, почастували усіх охочих кутею та гарячими глінтвейнами й пуншами.

Свято влаштувала мережа ресторанів «Козирна карта» та екобренд «Мороша», який разом з компанією «Кока-Кола» виступив генеральним партнером заходу.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Колишній губернатор штату Арканзас Майк Гакабі (59 років), посів третє місце на республіканських праймериз у 2008 році, нині веде ток-шоу на телеканалі Fox News і продає власну книгу. Колишній посол США в ООН Джон Болтон (66 років) – найстарший з потенційних республіканських претендентів. Нині він – старший науковий працівник у American Enterprise Institute, консулює консервативні експертні центри, часто виступає коментатором на різноманітних політичних майданчиках, а також є радником однієї з найуспішніших юридичних фірм США Kirkland & Ellis. Пік Санторум

Тед Круз (44 роки), перший сенатор від штату Техас кубинського походження, який встиг організувати свій власний «мозковий трест» експертів і намагається виглядати інформованішим, ніж його суперники, в багатьох питаннях політики й економіки. Його жорсткість й ледь не зухвала манера вести дискусію забезпечують йому шанси на перемогу під час внутрішньопартійних дебатів. Але на загальних президентських виборах його шанси прямують до нуля, оскільки «він яскраво говорить, але швидко згорає».

Марко Рубіо (43 роки) – ще один сенатор кубинського

Клінтони проти Бушів – такою знову може бути інтрига фінальної частини президентських перегонів 2016 року

На минулих у листопаді 2014 року в США проміжних виборах до Конгресу республіканці вибороли впевнену перемогу. «Слони» (так називають республіканців, бо символ їхньої партії – слон) забезпечили собі контроль над усією законодавчою гілкою влади й отримали можливість зосередитися на підготовці до 58-х виборів Президента Сполучених Штатів Америки, які відбудуться 8 листопада 2016 року.

Шанс вибити демократів з Білого дому, з огляду на невіразну зовнішню політику Барака Обами (останнім проколом на зовнішньополітичному відтинку стала його неучасть у Паризькому марші єдності й солідарності, який зібрав усіх провідних лідерів світу), абсолютно реальний. Востаннє Республіканська партія утримувала президентську владу в країні протягом більш як 8 років – з 1981 до 1993 року, коли в Білому домі господарювали Рональд Рейган та Джордж Буш-старший.

Ситуація змушує республіканців діяти обережно й підходити до фінального вибору з озиранням на два ключових завдання. По-перше, кандидат повинен не стільки переграти своїх опонентів, скільки виглядати гідним опонентом фіналісту від демократів, у яких найреальніші перспективи поки що в Гілларі Клінтон. По-друге, необхідно залучити на свій бік той електорат, котрий не прийшов голосувати у листопаді минулого року, але неодмінно прийде на вибори Президента США (афроамериканці, іспаномовні, громадяни без вищої освіти і т.ін.).

Потенційних кандидатів, а їх майже 20 осіб, можна умовно поділити на три групи: висуванці з числа сенаторів, губернатори штатів і громадсько-політичні діячі. Останні в минулому також обіймали відповідальні державні посади, але нині з державними інституціями не пов'язані. Шанси цієї категорії кандидатів оцінюються політологами й експертами як найменш переконливі в порівнянні з колегами з губернаторського чи сенаторського корпусу. Тим не менше, серед них можна виокремити шістьох найбільш вірогідних претендентів.

«СЛОНИ» ВИХОДЯТЬ НА СТАРТ

Хто стане майбутнім президентом Америки?

(56 років) – ще один фаворит, який програв на республіканських праймериз 2012 років тільки Міту Ромні, який, своєю чергою, днями заявив, що ще раз (вже втретє) спробує стати президентом США. Втім, шанси «збитого льотчика» мінімальні, позаяк американці, як правило, не обирають (за невеличкими винятками) тих, хто раніше програв.

Найвірогіднішим переможцем внутрішньопартійних праймериз Республіканської партії оглядачі називають сина 41-го Президента США Джорджа Буша-старшого й брата 43-го американського Президента Джорджа Буша-молодшого Джеба Буша (61 рік). Немає сумнівів, що битва прямих кандидатів від двох відомих американських політичних кланів – «Буші проти Клінтонів» в 2016 році стала б колосальною подією. Хоч багато американців переконані, що «ще одного Буша в Білому домі країна не витримає», ресурси й харизма для вороття у велику політику (Джеб Буш був губернатором Флориди) в нього є.

І, нарешті, єдина жінка, яка побажала взяти участь у республіканських перегонях, – Карла Фіорина (60 років). Найвпливовіша, за версією журналу Fortune, бізнес-вумен Америки, на різних етапах своєї кар'єри обіймала посади виконавчого директора таких компаній, як AT&T та HP. Вважається, що вона консулює стратегів Республіканської партії з ключових питань.

Серед республіканців-сенаторів кандидатів аж семеро. Це сенатор від штату Кентакі Ренд Пол (51 рік), який позиціонує себе лібертаріанцем і членом Руху чаювання. Серйозною перепорою для нього може стати проізраїльська орієнтація багатьох його колег по партії, тоді як сам Пол вважає, що безпека Ізраїлю не повинна бути імперативом американської політики на Близькому Сході.

Карла Фіорина – єдина жінка, яка претендує на кандидатство в Президенти США від Республіканської партії

походження. Він представляє Флориду й зумів зібрати довкола себе професійну команду. Невдовзі побачить світ його книга «про американську мрію й відновлення економічного добробуту країни». Після того, як адміністрація Барак Обами оприлюднила плани про скасування економічного ембарго Куби, він виступив з різкою критикою такого кроку, вважаючи, що відновлення дипломатичних відносин з Кубою легалізує диктаторський режим клану Кастро. Втім, експерти оцінюють його як доброго кандидата у віцепрезиденти і не більше.

Сенатор від штату Вісконсин Пол Раян (43 роки), з 2011 року – голова комітету Палати представників з бюджетного планування. Помітна фігура в американській політиці, особливо в питаннях фінансів і оподаткування. Католик, він позбавлений тієї підтримки протестантських деномінацій, яка є у його однопартійців. Але

як показав досвід мормона Міта Ромні, сьогодні релігійна приналежність – не перепона для висування в кандидати від «слонів».

Серйозно налаштований на виборчу кампанію й сенатор від штату Огайо Роб Портман (59 років). В його активі посада віцепрезидента з питань фінансів в Національному республіканському сенаторському комітеті. Портман – фаворит республіканців-центристів й білої протестантської частини населення країни, але в нинішній кон'юктурі в нього шансів мало.

Ще один вірогідний кандидат – сенатор від Південної Кароліни Ліндсі Грем (59 років), який активно закликав бойкотувати Сочинську зимову Олімпіаду, виступаючи рішуче проти політики Путіна. У нього за плечима два десятиріччя діяльності в Конгресі, він чудово знає правила американської політичної гри і в нього неабиякий авторитет.

Карикатурна політична фігура губернатора штату Нью-Джерсі Криса Крісті (52 роки), який ще зовсім недавно був одним з найвірогідніших кандидатів в президенти від партії слона, сьогодні політичними експертами навіть не розглядаються. Його шанси після скандалу з мостом через Гадсон-рівер імені Джорджа Вашингтона, коли він, аби помститися за невідтримку під час губернаторських виборів меру міста Форт-Лі, наказав заблокувати лінії мосту, щоб утворився гігантський корок з автомоблів, які їдуть через цей міст до Нью-Джерсі, розсіялися як вранішній туман. Хоча К.Крісті продовжує надувати щоки й хорохоритися.

Вихідець з родини індійських іммігрантів, губернатор штату Луїзіана Боббі Джиндал (43 роки) вже поводить себе як головний кандидат від партії слона. Він намагається заручитися підтримкою молодих виборців, просуваючи свою

реформу освіти, дістати голоси євангелістів через впливову Конференцію пасторів, добитися симпатій усіх незадоволених діями Барака Обами, критикуючи насамперед план його міграційної реформи та провали у зовнішній політиці.

Термін губернаторських повноважень Ріка Перрі (64 роки) спливає в січні цього року. Деякі аналітики вважають, що після цього він зосередиться на виборчій кампанії. Очевидний козир губернатора Техаса, який перебував на цій посаді рекордні 14 років, – успіх у справі створення нових робочих місць. Очевидні мінуси – провальний «багаж» минулої кампанії, слабенька освіта й невміння вести публічну полеміку.

Ще три губернатора – Вісконсина Скот Волкер (47 років), Огайо Джон Касиш (62 роки) та Індіани Майк Пенс (55 років) – також мають репутацію політичних бійців і також прагнуть долучитися до виборчих перегонів. Утім, шанси й першого, й другого, й третього вийти у фінал перегонів прямують до мінус-нескінченності.

Наявний резерв потенційних кандидатів Республіканської партії на виборчих перегонях, які вже практично стартували, поступово звукуватиметься. Основна група потенційних учасників республіканських праймериз сформується десь у червні. Після чого розпочнуться поїздки країною, зустрічі з виборцями, «обкатка» основних ідей і, найважливіше, мобілізація коштів на виборчу кампанію на зустрічах зі спонсорами. Оскільки з'їзд Республіканської партії заплановано на червень-липень 2016 року, в «слонів» не так вже й багато часу, аби зробити все необхідне для виборювання на фінішній прямій президентських перегонів омріяного мандату на господарювання в Білому домі.

В УКРАЇНІ

КОНГРЕСМЕН РЕНДІ ВЕБЕР, ОСУДЖУЮЧИ БАРАКА ОБАМУ, ЗГАДАВ АДОЛЬФА ГІТЛЕРА

Американський конгресмен-республіканець Ренді Вебер прокоментував відмову президента США Барака Обами від поїздки до Парижу на марш єдності й солідарності проти тероризму, який відбувся 11 січня. Висловлюючи свою думку, цей член Палати представників від штату Техас згадав Адольфа Гітлера.

«Навіть для Адольфа Гітлера вкрай важливим було дістатися Парижу (хоч і не з правильних причин). А Обама цього зробити не зміг з правильних причин», – сказав Ренді Вебер.

Як відомо, Гітлер приїздив у захоплений його військами Париж 23 червня 1940 року – наступного дня після того, як частково окупована Франція пішла на перемир'я з гітлерівською Німеччиною.

У понеділок, 12 січня, Білий дім визнав, що Б.Обама чи інші високоставлені представники американської влади мали б узяти участь у паризькому марші. «Справедливо сказати, ми повинні б були відрядити когось більш високого рівня», – відзначив прес-секретар американської адміністрації Джош Ернест. При цьому він заявив, що організувати візит до Франції президента чи віце-президента США з необхідним ступенем безпеки було неможливо.

НЬЮ-ЙОРК ПОСИЛИВ ЗАХОДИ БЕЗПЕКИ ПІСЛЯ ТЕРАКТІВ У ФРАНЦІЇ

Поліція Нью-Йорка посилила заходи безпеки в місті. Керівництво правоохоронної структури вдалося до цього невдовзі після того, як пролунала заява прем'єр-міністра Іраку. З посиленням на надійні джерела він поінформував про підготовку джихадистами низки терактів у підземках Парижа та Нью-Йорка. Як наслідок, нью-йоркська поліція взяла під посилений контроль усі станції сабвею в місті. До патрулювання залучені

собаки, навчені виявляти вибухові пристрої. Ці заходи вжито попри заяву Білого дому про відсутність підтверджень з боку американських спецслужб про підготовку терактів.

Ендрю Куомо, губернатор штату Нью-Йорк, з цього приводу сказав: «Ми говоримо про нові норми через кліматичні зміни, тому що чекаємо на збільшення ураганів, торнадо тощо. Йдеться про нову реальність. Я б однаково говорив і про тероризм. Треба бути в очікуванні загальної загрози. У мене днями запитали, коли вже це закінчиться. Можна, звичайно, недооцінювати загрозу, однак не думаю, що це правильно. Усе не почалося 11 вересня. Водночас 11 вересня стало тільки «першим дзвінком», що й підтвердила паризька трагедія».

ЧИ ГОТОВІ СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ ДО ВІДБИТТЯ АТАК ДЖИХАДИСТІВ?

Сполучені Штати Америки, як і решта країн, шоковані терактами джихадистів у Франції. Однак, у більшості міст, за винятком Нью-Йорка, це не призвело до помітного підвищення заходів безпеки у місцях потенційного ризику, як то летовища, підземки (12 січня на одній із станцій столичного метро сталося задимлення, внаслідок якого одна особа загинула), вокзали чи торговельні центри. На пресконференції в Інституті Брукінгса у Вашингтоні, яка відбулася 13 січня, експерти обговорювали можливі загрози для США.

«Я думаю, що ми й далі бачитимемо спроби, й іноді вдачі, чинити насильство у Сполучених Штатах. Утім, вважаю, що можливості нашої розвідки та правоохоронних органів значно більші, ніж до терактів у вересні 2011 року», – заявив на пресконференції колишній керівник держдепартаменту боротьби з тероризмом Деніел Бенджамін. А ось думка науковця Деніела Баймена: «Є значна кількість речей, помітно пов'язаних зі Сполученими Штатами: США підтримують Ізраїль, очолюють повітряні операції проти так званої Ісламської держави в Іраку та Сирії. Тож, звичайно, США завжди перші у списку джихадистів, але нині відбувається щось значно більше. Американці відчувають, що всі країни Заходу стали їхньою мішенню, і що Сполученими Штатами поки що вдалося уникнути нових терактів. Однак американці також відчувають, що таке не триватиме вічно».

«ИСЛАМСЬКА ДЕРЖАВА» «ЗЛАМАЛА» СТОРІНКИ ЦЕНТРАЛЬНОГО ШТАБУ ПЕНТАГОНУ

Сторінки Центрального штабу збройних сил США у Twitter та YouTube було «зламано» 12 січня га-

керами, які заявили, що належать до угруповання «Ісламська держава».

На офіційних екаунтах Центрального штабу Пентагону в обох соціальних мережах з'явилися повідомлення антиамериканського характеру. Так, один з дописів містив слова: «Американські солдати! Ми – близько. Бійтеся нас!»

Білий дім закликав не перебільшувати значення інциденту. «Між великим витокієм конфіденційної інформації й «зломом» екаунта у Twitter є велика різниця. Ми нині розбираємося й досліджуємо масштаби цього інциденту», – заявив речник Білого дому Джош Ернест.

У дописах також з'явилися копії документів, хоча американське військове відомство твердить, що жодні з них не є конфіденційними. Через деякий час після того, як ісламістські гакери захопили контроль над американськими вебсторінками, екаунт Центрального штабу у Twitter припинив функціонувати.

УКРАЇНСЬКА ПОЛІТИКА КАПІТОЛІЮ НЕ ЗМІНІТЬСЯ

Війна в Україні – це насамперед проблема Європи, але Сполучені Штати від самого початку активно прилучилися до міжнародних зусиль і, зокрема, взяли на себе роль лідера у запровадженні санкцій проти Росії, аби змусити Москву зупинити агресію.

З приходом республіканців до влади у Конгресі, політика Вашингтону стосовно України не зазнає суттєвих змін, прогнозує колишній посол США в Україні, а нині директор програми Brookings Institution у Вашингтоні Стивен Пайфер. «Я вважаю, – каже він, – що внаслідок зміни партії, яка контролює Сенат, загальної зміни політики Капітолію стосовно України не буде. Починаючи з 90-х років і республіканці, і демократи підтримували зміцнення взаємин з Україною. Тому результати окремих виборів не змінять вектор американської політики. Можливо, що від республіканців буде більше уваги, більше тиску, але той факт, що обидві партії не мають великих розбіжностей у питанні України, підтверджено схваленням Акту про підтримку свободи України в грудні минулого року».

На думку С.Пайфера, зустріч керівників України, Німеччини, Франції та Росії щодо врегулювання російсько-українського конфлікту, яку

пропонували провести 15 січня в Астані, не відбудеться. Бо й досі немає твердої обіцянки їхати на саміт до Казахстану ані від президента Франції, ані від канцлера Німеччини. Стивен Пайфер переконаний, що сама можливість подальших переговорів у так званому «нормандському форматі» під сумнівом з огляду на подальшу ескалацію Московію ситуації на Сході України.

ТЕЛЕКАНАЛ FOX NEWS ВТРАПИВ У КАЛЕПУ

Американський телеканал Fox News перетворився на посміховисько в інтернеті потому, як людина, яка представилася хакером з тероризму, заявила в ефірі, що Бірмінгем, друге за розміром місто Великої Британії, «повністю мусульманське».

Стивен Емерсон, промовляючи в інтерв'ю телеканалу, відомому своїми консервативними і часом упередженими поглядами, сказав, що немусульманам не варто навіть намагатися відвідати Бірмінгем. Він також заявив, що в британській столиці Лондоні існують цілі райони, де «мусульманська релігійна поліція б'є людей, якщо вони не вбрані в ісламський одяг».

Ціла низка веб-сайтів вмістила відео з інтерв'ю Емерсона, яке привабило незлічені насмішкваті коментарі. У твіттері з'явився навіть твіт FoxNewsFacts, під яким користувачі вміщують іронічні дописи, які буцімто підтверджують те, наскільки «мусульманським» є Бірмінгем. Цей твіт, наприклад, глузує з того факту, що мережа клубів гри в лото в цьому місті носить назву Мекка – подібно до священного мусульманського міста. В реальності ж жодного зв'язку між клубами й Меккою немає. Інший дописувач «твердить», що навіть будинки у Бірмінгемі змушені носити паранджу.

Емерсон пізніше вибачився за свої коментарі і сказав, що припустився помилки й планує компенсувати її, перерахувавши пожертву на рахунок однієї з добродійних організацій Бірмінгема. Згідно з останнім переписом населення, лише 20% мешканців Бірмінгема становлять мусульмани, тоді як решта або сповідує інші релігії, або є атеїстами чи агностиками.

ДІАМАНТОВИЙ ВИГРАШ ГАРОЛЬДА ДАЙМОНДА

На заправку на лімузині – таким був початок нового життя для мешканця містечка Вуртсборо (штат Нью-Йорк), 80-річного пенсіонера Гарольда Даймонда. Він виграв найбільший в історії штату Нью-Йорк лотерейний джекпот – 326 мільйонів (!) доларів. Можливо, фортуна вподобала промовисте

«діамантове» прізвище американця.

Символічний гігантський чек на вражаючу суму 80-річний колишній директор місцевої школи отримав на заправній станції, де раніше придбав щасливий квиток.

Скромному пенсіонеру Гарольду Даймонду доведеться тепер звикати до заможного життя. «Здається, ми виграли кілька баксів», – сказав він своїй дружині Керол, коли вперше дізнався про щасливу новину. Після всіх податків та відрахувань подружжя отримає на руки менше половини виграшної суми – 130 мільйонів доларів. Для пенсіонерів це чималенька підмога.

У ЛОС-АНДЖЕЛЕСІ РОЗДАЛИ «ЗОЛОТІ ГЛОБУСИ»

Минулої неділі, 11 січня, в Лос-Анджелесі було оприлюднено імена переможців премії «Золотий глобус», яку присуджує Асоціація іноземної преси.

Фільм «Отроцтво» Річарда Лінклейтера отримав головну нагороду як кращий драматичний фільм. У номінації «Краща комедія або мюзикл» переможцем названо «Готель «Гранд Будапешт»» Веса Андерсона.

Кращою актрисою в драматичному фільмі стала Джуліанна Мур за роль Еліс Гуланд у фільмі «Все ще Еліс». А кращим актором у драматичному фільмі було визнано Едді Редмейна, який зіграв ученого Стівена Гокінга у фільмі «Теорія всього».

Серед серіалів номінацію «Кращий комедійний серіал» узяло «Очевидне». Кращим драматичним серіалом стала драма «Коханці». Кращий міні-серіал 2014 року – «Фарго».

Переможець у номінації «Краща музика до фільму» – Йохан Йохансон за роботу над саундтреком до «Теорії всього». А в номінації «Краща пісня» перемогли Джон Леджент і Common за композицію Glory до фільму «Сельма».

Кращим фільмом іноземною мовою було визнано російську кінострічку «Левіафан» режисера Андрія Звягінцева.

Премію Сесіля Де Мілля за внесок у кінематограф вручили акторові Джорджу Клуні.

За повідомленнями американських та світових інформаційних агентств

Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком! Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше, ніж \$215, то зайдіть до нас.

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

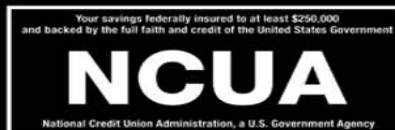
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

FIRST TIME HOME BUYER PROGRAM

BENEFITS:

- MAXIMUM OF 90% FINANCING
- LOW DOWN PAYMENT
- NO PMI
(PRIVATE MORTGAGE INSURANCE)

WWW.UKRFCU.COM/MYFIRSTHOME

Millennials, Gen Y, or Gen X make up 61% of first time home buyers.* Would you like to buy today?

Contact us to learn how you can save money.

**CALL US TODAY
215-725-4430**

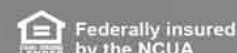
WHO QUALIFIES

Someone who currently does not own a home, has not ever owned a home, or has not owned one for three years.

*Source: 2014 National Association of Realtors® Home Buyer and Seller Generational Trends report.

DISCLOSURE: Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the USFCU. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer.

Легке Рішення для Здійснення

Завантажте нову "Selfreliance Mobile App" програму

- реєстрування нового користувача в режимі реального часу
- знаходження найближчих безоплатних банкоматів (АТМ)
- перевірка зображення виплачених чеків

Проскануйте для завантаження програми Android app

Проскануйте для завантаження програми iPhone app

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full
Financial
Services**

presents

THE UNKNOWN

OLEKSANDER DOVZHENKO

Celebrating the 125th Anniversary of Oleksander Dovzhenko's Birth

IVAN

Dovzhenko's first "talking picture" was awarded the Best Program presented by a State (USSR) at the 1934 Venice International Film Festival.

In Ukrainian with English subtitles

January 23, 2015 at 7:00 p.m.

General Admission \$10, Members free, Including reception

This event is co-organized with the Ukrainian Film Club of Columbia University, with the support of the General Consulate of Ukraine in New York.

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA, 2 East 79th St. New York, N.Y. 10075

Осередок СУМ ім. ген-хор. Тараса Чупринки
Школа Українознавства м. Нью Йорк
Батьківський Комітет

Сво. вбо, поспівай, з Новим роком поздоровлюю!
На щастя, на здоров'я та на Новий рік,
Роди, Боже, життя й щастя й блага пошлюю.
Та будьте здорові і з Новим Роком і з Василем!

РОДИННА МАЛАНКА

Субота, 24 Січня 2015 року о 15:00 годині
у залі Державницького Фронту 2 поверх.

Вступ: \$25.00 дорослі і \$15.00 діти від 2 років

Гаряча Їжа * DJ * Лотерея

Адреса: 136 Second Avenue, New York, N.Y. 10003, 2nd Floor

За довідками просимо звертатись: Тел: 917-579-5489

E-mail: slawko@cym.org Інтернет: www.cym.org

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

АДВОКАТ

СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

**HOSHOVSKY LAW FIRM, 347 FIFTH AVENUE,
SUITE 1009, NEW YORK, NY 10016**

**(212) 532-8600 (212) 532-8601
FAX: (212) 208-4509**

Вечорниці Червоної Калини

Вітаємо Дебютанток
Вечорниць Червоної Калини

Презентація о годині 7:00 вечором
в суботу 7 лютого 2015

Hilton Pearl River
Pearl River, New York

Докладніші інформації:
KalynaDeb.org

Наталія Андрія
Богданна Баран

Наталя Близнак

Діана Фурда

Катарина Роуз
Йовіно

Ляриса Анна
Клюфас

Ірена Анна Кульбіда

Рома Катерина
Кульбіда

Роксолана Кулинич

Надія Джін Лангер-
Маршел

Наталя Лівша

Мая Лідія
Лопатинська

Стефанія Мор

Наталя Перхалюк

Таїса Соробей

Анастасія Залуцька

Страхування життя — чи я можу його матеріально собі дозволити?

“ Страхування життя можна пристосувати
до будь-якого бюджету та будь-якої мети
— з тим, щоб матеріально захистити вашу
сім'ю у випадку несподіваних змін. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Співка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Маємо свої ATMs!

Понад 30,000 по всій
Америці!

Відвідайте нашу сторінку
www.bankuke.com
щоб бачити їх знаходження!

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 Dayton Ave
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

У ГРОМАДІ

Кажуть, коли падає зірка, треба загадати бажання. 10-11 січня над Чикаго, Нью-Джерзі та Нью-Йорком спостерігався цілий зорепад – з України на Різдво до українців Америки завітали «золотий голос України» Ніна Матвієнко, фіналіст національного конкурсу «Голос країни» Володимир Окілко, заслужені артисти України, знамениті сини легендарного батька Назарій і Дмитро Яремчуки та зовсім молоде тріо «Тріода» з Тернополя, суперфіналісти конкурсу «Х-фактор» – сучасного українського аналогу American Idol.

Такі зорепади в Чикаго з доброї руки організаторки і співзасновниці першої в Америці української школи мистецтв «Барвінок» Люби Яковенко стали традиційними. У Великому ж Нью-Йорку це був початок, у якого, з огляду на переповнені зали в Американському українському культурному центрі у Випані (штат Нью-Джерзі) й домі Спільки української молоді (СУМ) в Йонкерсі (штат Нью-Йорк), буде продовження.

Мені випало чути їх в Йонкерсі. Гостей з України привітали вихованці українського дитячого центру «Барвінок», який кілька років тому відкрили тут й успішно провадять Світлана Хмурковська й Петро та Оксана Дуди. Ведучий свята, багатолітній голова мистецької програми Українського фестивалю в Йонкерсі Ярослав Палилик подякував усім, хто підтримав й прилучився до цієї імпрези: кредитівці СУМА-Йонкерс, дому СУМ, Світлані Хмурковській (дитячий культурний центр «Барвінок»), Роману Констанкевичу (гурт «Анна-Марія»), добровольцям, які прикрашали залу, готували вечерю, продавали квитки і збирали кошти для вояків АТО (частина виручених від концертів коштів піде на допомогу українським військовикам). І, звичайно ж, численній публіці, яка приїхала з усіх довколишніх штатів – Нью-Йорка, Нью-Джерзі, Пенсильванії, Коннектикута й навіть Флориди.

За лаштунки я прийшла, щоб привітатися зі своєю землячкою Ніною Матвієнко, з якою не раз зустрічалися в Нью-Йорку, а два роки тому, вона не погордувала прийти на мій день народження. Але наступним був її вихід на сцену й, чекаючи, щоб перекинутися словом, непередбачувано випала нагода поговорити з усіма іншими учасниками «Різдвяного зорепаду».

Учасники концерту «Різдвяний зорепад»

РІЗДВЯНИЙ ЗОРЕПАД З УКРАЇНИ

ВОЛОДИМИР ОКІЛКО Й МИСТЕЦТВО ВИДОБУВАТИ ЗВУК ІЗ ВАЛТОРНИ

Його дорога в музику справді освячена Небом. Це починаєш розуміти, почувши вперше його «Чорнобривці», які виконували тисячі заслужених артистів до нього й виконуватимуть після нього, але це виконання, що проймає до самого серця, запам'ятовується назавжди. Слухачі в Йонкерсі аплодували йому хвилини зо п'ять. І твердження про те, що на українській сцені так і не з'явилося нового Володимира Івасюка, Василя Зінкевича чи Назарія Яремчука, на сьогоднішній день уже застаріло. – Мене завжди приваблювала музика, – каже Володимир, самобутній співак який народився 8 червня 1977 року в селі Шкло Яворівського району на Львівщині. – З років п'яти. Мені дуже хотілося виступати. Починав я так: все, що було на кухні в бабусі – виделки, ложки, каструлі баняки, вносив по драбині в гараж, де пробував зробити свою ударну установку. Бас-діжкою була каністра, малий барабан – маленька каструля, томи – два більших баняки. Я співав у гаражі і сам акомпанував собі на барабанах. Мені було там дуже зручно, я уявляв себе на сцені: високо й чути мене було аж у сусідньому селі. Йдучи з церкви, люди перепитували один-одного: «Звідки то музика? В кого сьогодні весілля?»

Мабуть, ці дитячі пустощі – гра в оркестр, як і в більшості дітей, були б лише фрагментом дитинства, якби не порада великого приятеля нашої сім'ї – сільського священика отця Миколи, який наполіг, щоб батьки віддали мене вчитися музиці. Так я почав вчитися в музичній школі по класу акордеону в місті Новояворівськ на Львівщині.

Через три роки тому самому священику вдалося переконати моїх батьків віддати мене до школи імені Соломії Крушельницької. Директор музичної школи, прослу-

Вихованці українського дитячого садочка «Барвінок» і «Різдвяний зорепад». 11 січня 2015 р., Йонкерс

хавши мене, запропонував видобути звук з музичного інструменту, якого я жодного разу не бачив і навіть не знав, як він називається. Це тепер я знаю, що мені пропонували взяти звук на валторні – одному з найбільш незручних для виконання інструментів, його навіть занесено до Книги рекордів Гіннеса, як найтяжчий для виконання інструмент. Але звук я видобув, причому з першої спроби, і директор, заплуштивши очі на мої не дуже міцні знання, дав можливість мені вчитися далі.

Потім була перемога на фестивалі «Молода Галичина», Львівська консерваторія по класу валторни, симфонічний оркестр Львівської філармонії (де він працює по сьогоднішній день), Львівська національна музична академія ім. М. Лисенка, 2013 прем'єрний телевізійний сольний концерт «Оріон золотий» у супроводі Львівського Академічного камерного оркестру «Віртуози Львова». І участь у всеукраїнському телевізійному шоу «Голос країни» 2011 року...

– На «Голосі країни» я був єдиним учасником з Галичини, із Західної України, найщирішим українцем, таким і залишаюся, – усміхається Володимир. – Коли мав можливість диктувати свої музичні смаки, робив це. На сліпому прослуховуванні виконав «Ой ти, дівчино, з горіха

зерня», на програмі «Сніданок з 1+1» – «Місяць на небі». У прямих ефірах проекту мріяв заспівати легендарні «Чорнобривці»... На пісенному двобої співав англословну пісню – уривок з мюзиклу The Phantom of the Opera. На наступні ефіри готував композиції польською та французькою мовами...

Але його «спіткнули» на пісні російськомовній – коли дійшов до не легкого, виснажливого фіналу, йому його ж «продюсери» просто порадили зійти з дистанції «за власним бажанням». На запитання «Яким має бути голос сьогоднішньої країни?», відповідає: «По-перше, це повинна бути людина з потужним голосом, цікавим тембром, вмінням якісно співати... Неодмінно патріотом України... І, напевне, вміти видобути звук із валторни...». Фіналіст «Голосу країни» Володимир Окілко продовжує співати й грати на валторні в симфонічному оркестрі Львівської філармонії – інструменті, що йде за ним по життю...

ТЕРНОПІЛЬСЬКА «ТРІОДА» ТА ЇЇ СПРАВЖНІСТЬ

Якби музичні гурти можна було класифікувати за творчою манерою, то «Тріода», напевне, була б молодшим братом «Пікардійської терції». «Трі» –

тому, що їх троє, троє друзів-тернополян (Володимир Рибак і Олександр Алексєєв 1990 року народження, обидва з Підволочиського району, перший вивчав в Тернопільському університеті музичне мистецтво, другий – театральне; Андрій Гамбаль, 1987 року народження, з Борщівщини, за спеціальністю вчитель музики та етики-естетики). А «ода» – тому що це означає пісня, балада, присвята, й сенс своєї творчості хлопці, вбачають у тому, щоб «популяризувати справжню українську пісню, тримати кожен себе і один одного в руках, аби не злетіти з цієї колії й залишатися людьми за будь-яких обставин».

Андрій, Володимир і Олександр познайомилися в гуртожитку Тернопільського педагогічного університету, де їх поселили в одну кімнату. «Ми відчули з першої ноти, що можемо співати разом. Чистили картоплю і співали... – розповідають, коли я попросила згадати, з чого все починалося. – Нас навіть виганяли з гуртожитку, за те, що співаємо дуже голосно...»

Знаменитими вони стали трохи більше року тому. Миттєво, щойно ступивши на сцену шоу «Х-Фактор» – українського аналогу «Американського ідола».

Андрій, найстарший і найбойовитіший з них, в анкеті, яку потрібно було заповнити для участі в проєкті «Х-Фактор» на запитання «Чого боїтеся найбільше?» написав: «Щоб кастинг не випав на 21 липня». І тут дзвонять хлопці й кажуть: «21 липня ми повинні бути в Києві, на кастингу... Або ми їдемо, або вони нас знімають з конкурсу... А в мене на 21 липня заплановано весілля, замовлене за півтора роки наперед. Отож, після весілля, тільки перетанцювали «вельон» – відразу в авто й на Київ...»

На «Х-факторі» в молодих тернополян була єдина умова – не примушувати їх співати російськомовних пісень. «І ми знайшли одномуця в особі Ігоря Васильовича Кондратюка, єдиного україномовного члена журі, який зрозумів нас і сказав, що «ви, хлопці, повинні стати душею українського народу. З ваших уст російська попса не звучатиме, а українську пісню ви співаєте особливо», й ми дякуємо йому за таку підтримку.

Розгадку своєї популярності вбачають у тому, що їм «вірять молоді».

– Як ви думаєте, чому вам вірять? – запитую.

кожної суботи протягом півроку. Але на «Х-факторі» ми не виграли, ми посіли друге місце...

– Першим був хлопчик-підліток з оперним голосом Сашко Порядинський...

– То ви все про нас знаєте! Що ж ми вам тут розказуємо! Ви нас просто розводите, – зовсім подитячому вигукує Сашко Алексєєв і плескає себе долонею об коліно. А я починаю розуміти, чому їхні ровесники їм вірять: вони справжні, «без домішок», як кажуть в Україні, вони ще не навчилися лукавити, вони ще не вміють казати те, що від них хочуть чути...

«Тріода» виступила в Америці вперше й взагалі приїхала за кордон перший раз у житті. На концерті в Йонкерсі тернополяни, крім загальновідомих, знакових, «вічних» українських творів, виконували й одну власну пісню – «Вставай, Україно!», написану в часи Майдану буквально за добу. Незабаром вийде їхній перший альбом, й «Тріода» сподівається приїхати до Америки з великою сольною програмою.

зустріч з братом, про якого мало хто знав, бо це була сімейна таємниця, яку протягом десятиліть воліли не розголошувати. У батька Назарія був син від першого шлюбу – Дмитро, на 27 років старший за майбутнього співака. В 1940-ві Дмитро пристав до українського національного руху, радянську владу не прийняв і вийшов під чужим прізвищем до Канади. Згодом, ставши на ноги, постійно допомагав родині. Брати зустрілися лише через багато років, коли життєвий годинник Назарія, на жаль, вже відбивав останні земні літа. Але він ще встиг заспівати Дмитрові свою знамениту пісню «Лелека з України», яку присвятив йому та всім українським емігрантам, яких доля закинула на чужину.

Дмитрові було 19, а Назареві – 18, коли не стало їхнього 44-літнього батька. І вони стали його продовженням. Творча доля їх склалась успішно: музична школа з відзнакою, музичне училище – з відзнакою, музична академія – з найкращими вчителями, такими як Іван Карабиць і Мирослав Скорик, фестивалі, лауреатства, золоті нагороди, концер-

стежину, яка здатна вивести людину з цього стресу, щоб вона відчула, що жива, і дати їй надію...

«Звичайно, треба бути реалістами, але треба бути й оптимістами, – продовжує Дмитро. – Про це можна говорити словами, але ми намагаємося «робити» це пісню. І коли ми співаємо, таке враження, що люди потрапляють в якийсь інший час, на мить забуваючи про горе й сльози, підспівуючи нам, плескаючи в долоні, усміхаючись. Ми хочемо своїми піснями бути тим ковтком свіжого повітря, вдихнувши яке, людина знову починає вірити у своє майбутнє...»

Їхній батько Назарій Яремчук також задавався такими запитаннями: «Кожен з нас повинен постійно бути в польоті – крізь долю, над суетою й при цьому, однак, не відриватися від землі, пам'ятати священні речі – навіщо живеш, звідки ти родом, до чого прагнеш, що скажеш людям?.. Мене, однак, турбує інше: що буде з нашим пісенним садом завтра?» Турботу про той «сад» взяли на себе його сини – в 2002 році вони започатку-

то дивуючись, що неправильно її розумію, то мало не ображаючи, як я того можу не бачити. – Тому що поруч війна, вона паралізує, вона не дає спати, їсти, дихати, жити. Комусь ця війна дуже вигідна, у мене таке відчуття, що випотрошується ціла нація... Петра Порошенка в Україні сьогодні почали називати «Потрошенком», це ж не просто так, це ж народ його так назвав... Україна стає вдовою – це теж страшно, кожного дня гинуть люди, кожного дня когось розтерзують, вбивають, а на лівому березі Дніпра в Києві – феєрверки, ресторани, дорогі помпезні весілля... Якщо навіть і весілля, можна ж робити їх скромно, так, як і подобає у воєнний час, у лиху годину. Я б запрошувала на ці весілля хлопців з АТО, вдів, щоб показати їм, що їхня жертва, жертва їхніх чоловіків, дітей не даремна, що життя все одно повинне продовжуватися... Розумієш?

Хто знає, що насправді відбувається? Ти знаєш? Я не знаю. За тим стоїть якась інша сила, ми не можемо розгадати її намірів. Але воно скоро виясниться. Хтось діє до якоїсь кондиції й зрозуміє, що так жити не можна. Що люди не одержали того, за що боролися на Майдані, що плодами їхньої перемоги скористалися пройдисвіти, які служать олігархам. Чому не знайдено й не покарано досі злочинців, які відкрили по беззбройних людях вогонь у лютому минулого року? Чому втекли за кордон посадовці, які роками грабували народ? Чи є хоч один відкритий судовий процес над корупціонерами? Нова влада своїх обіцянок не виконала. І, схоже, не збирається виконувати. Для них війна – мати рідна. Хіба це не правда?! У нас є шанс втрутитися, домогтися своїх прав, не боятися ніяких беркутів. Тому що ми хочемо кращого життя не тільки для себе. Ми й для них, їхніх дітей хочемо створити гідне майбутнє. Але бандюки живуть сьогоднішнім днем. Вони не думають, що це їх стосується також. Розумієш?!

Іде війна. В спину народу йде ця війна. Звичайно, цим керують великі гроші великих негідників. Коли запитуюш вояків, за що вони воюють, вони опускають голови й мовчать. Тоді вже немає про що говорити... Тому я не їду туди виступати. Я не знаю, що їм сказати... Я не співаю гімн. А якщо буду співати український національний гімн, то співатиму не «Ще не вмерла», а «Вже воскресла Україна...»

...Тим часом у двері стукають й кажуть, що остання пісня, треба виходити на сцену, на поклін. «Не ображайся, – каже Ніна Митрофанівна. – Але ми тим живемо. В Україні війна і невідомо коли й чим вона закінчиться... Дай я тебе, серденько, на прощання обніму...» Підходить й материнськи обнімає, так, неначе це вихід не на сцену, а на фронт. На Східний фронт...

Вдячна публіка проводжала гостей довгими оваціями й стоячи. Замість канонічного першого рядка «Ще не вмерла...» Ніна Матвієнко розпочала, як і обіцяла: «Вже воскресла Україна...» і зала, поклавши руку на серце, підхопила «...і слава, і воля. Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля...»

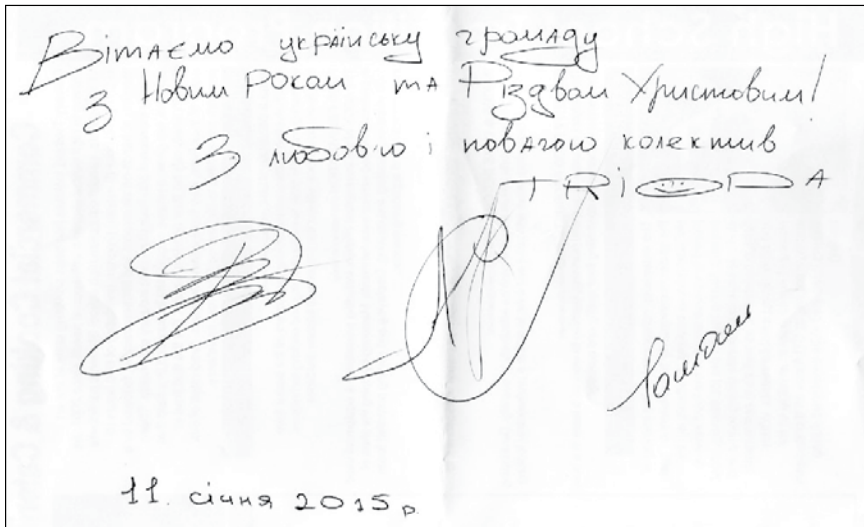
Записала Катерина Кіндрась Йонкерс (штат Нью-Йорк)

Уславлена героїня України Ніна Матвієнко

«Тріода» – Олександр Алексєєв, Андрій Гамбаль та Володимир Рибак з дівчатками-ангеликами

– У нас така молодь, яка вірить у те, що показують по телебаченню, вона вважає, що це і є еталон моди. Ми самі в себе спочатку не вірили. Думали, звичайні хлопці, які люблять співати і співають. Коли нам дали шанс, ми зрозуміли, що повинні показувати своїм ровесникам, що не потрібно соромитися своєї мови, своєї пісні, треба її співати й популяризувати. «Х-фактор» дав нам великий досвід. Це закритий проєкт, де тебе, образно кажучи, «викрадають» на півроку часу, ти не спілкуєшся з довколишнім світом навіть телефоном, в тебе його просто забирають. Той час ми називали між собою «санаторій «Артек», бо ти не думаєш ні про що – ані про житло, ані про роботу, ані про їжу, тебе на півроку ізолюють від суспільства в свій світ – світ мистецтва, де ти тренуєшся, готуєш сценічні костюми, відточуєш репертуар. Після того тебе знову «викидають у світ». І ти не змінився, а люди до тебе ставляться інакше. Чому? Бо тебе бачили по телевізору. Нас показували по телевізору

БРАТИ ЯРЕМЧУКИ ТА ЇХНЯ «РОДИНА»

Візуально Дмитро й Назарій-молодший Яремчуки дуже різні. Те, що ці обидва хлопці з різницею у віці трохи більше року – сини легендарного Назарія Яремчука, видає хіба що усмішка, можливо, навіть усміх – теплий, ледь вловимий, просвітлений, що не зникає з обличчя навіть тоді, коли воно, здавалося б, похмуріє. Але батькова присутність у їхній долі насправді всеохоплююча. «Святий Назарій Вааламський – покровитель нашого роду...» – кажуть хлопці. «Назарієм називалися наші дід і тато, Назарієм назвали мене, а мій брат Дмитро Назарієм назвав свого сина...» – розповідає Назарій-молодший

А Дмитром називався ще один брат Назарія Яремчука-старшого. З відновленням української незалежності народний артист України Назарій Яремчук почав виїжджати з концертами за кордон. Там, за океаном, у Канаді, й відбулася довгоочікувана

ти, гастролі, звання заслужених артистів України... У їхньому репертуарі власні пісні і пісні батька, які «мають велику духовну цінність». Коли я їх запитала, чи відчувають, що стоять на плечах легендарного Назарія Яремчука, відповіли, що були й залишаються «дітьми своїх батьків», підкресливши – «слухняними дітьми». І найяскравіший спогад їхнього дитинства – не якийсь один кадр, а сама атмосфера, родинність, цілий дім шастя.

Говоримо про час і про себе. Про місце кожного і братів Яремчуків, зокрема, в сьогоднішній Україні. За минулий рік Дмитро та Назарій Яремчуки побували з концертами не лише на сценах, але й у військових шпиталях, де співали для солдатів української армії; частину коштів від концертів віддали на ліки та медикаменти для поранених. «Не можна, коли гірко, тяжко, погано та ще й про погане співати, – каже Назарій. – В Україні – війна. Зараз ми живемо зовсім іншими ритмами. Але нам здається, що кожен артист повинен знаходити таку

вали на головній національній сцені країни в палаці «Україна» пісенний фестиваль «Родина» імені Назарія Яремчука – на честь свого батька. І не лише тому, що пісня «Родина» – остання, яку він виконав, а й тому, що у ній закладено багато глибини, вічного, чого не здатна вбити навіть така війна, яка примить нині над Україною.

НІНА МАТВІЄНКО ПРО ВІЙНУ І МИР

Ніна Матвієнко вбрана в довгу чорну сукню, по якій розкидано темно-вишневі великі, «лапаті», як сказали б на нашому з нею Поліссі, квіти. Не знаю, спеціально вона підбирала такий сценічний, не зовсім різдвяний образ, але він дуже пасував до залаштункового настрою знаменитої артистки, а той, у свою чергу, був відлунням настроїв в Україні.

– У мене вперше в житті було якесь дуже важке Різдво, дуже важкий Новий рік, – каже стомленим голосом Ніна Митрофанівна, час від часу звертаючись до мене,

СЛАВА В ВИШНІХ БОГУ, НА ЗЕМЛІ МИР, А В ЛЮДЯХ – ДОБРА ВОЛЯ

Минулої суботи, 10 січня, в Українському культурному центрі УПЦ США, що в Бавнд-Бруку (штат Нью-Джерзі), відбувся фестиваль колядок

Фестиваль «Коляда для Христа» під патронатом Консistorії УПЦ США – головного духовного центру Української православної церкви в Америці – й з ініціативи школи українознавства (директор – Галина Маринець), що діє при церкві Святого Андрія Первозваного в Бавнд-Бруку, став уже традиційним.

Величаву й велелюдну імпрезу поблагословив глава УПЦ США, митрополит Антоній, водночас нагадавши всім, хто прийшов того дня до Українського культурного центру в Бавнд-Бруку разом зі своїми дітьми, онуками, приятелями й одновітряними «колядувати для Христа», з чого все починалося і як ідея такого фестивалю стала реальністю.

У цьогорічному фестивалі взяли участь більш як 150 акторів-учасників аматорських колективів християнських шкіл та парафій православних церков кількох штатів, зокрема, Святого Андрія Первозваного (Бавнд-Брук, Нью-Джерзі), Св.Трійці

(Нью-Йорк), Св. Юрія (Ярдвіл, Нью-Джерзі), Успіння Богородиці (Честер, Пенсильванія) та ін.

Духовно-мистецьку програму відкрила Олена Гошовська, співзасновниця й директорка школи українознавства при катедрі Святої Трійці, що на Брум-стріт у Нью-Йорку. І залунали традиційні колядки

та віншування. «Слава в вишніх Богу, на землі мир, а в людях добра воля!» – розпочинали парафіяни однієї церкви. «Нова радість стала, яка не була!» – підхоплювали вірняни іншого храму. «Радуйся, ой, радуйся, Земле! Син Божий народився!» – багатоголосим відлунням озивалася зала.

Діти разом зі своїми вчителями й парафіяни-дорослі разом зі своїми духовними наставниками спробували інтерпретувати народження Ісуса Христа з погляду сьогодення. Сцена Українського культурного центру враз перетворилася на театральний кін і дійство, що розгорталося на ньому, перенесло уяву та думки всіх учасників та присутніх на більш як дві тисячі років назад, до початків сучасного людства, в далекий Віфлеєм. Особливо бурхливими оплесками глядачі вітали вертеп катебри Святої Трійці з Нью-Йорку, де пастором отець Тодор Мазур, майстерно підготовлений парафіянами церкви.

Голова Консistorії УАЦ США владика Даниїл, вітаючи всіх зі світлим празником Різдва Христового, нагадав наскільки важливо, особливо сьогодні, ділитися радістю, добром і милосердям з усім світом, що нас оточує. «Давайте пам'ятати в імені Його

бідних і безпорадних, холодних і голодних, пригноблених, хворих, умираючих і засмучених, самотніх і нелюбів, пристарілих і дітей, тих нещасних, хто не знає Господа, і тих, хто відвернувся від Нього», – сказав владика Даниїл, звертаючись до дітей, батьків, вчителів і всіх, хто прийшов того дня на «Коляду для Христа».

Учасники й організатори фестивалю зібрали 560 доларів, які передадуть сиротам героїв Революції гідності та захисників України на Східному фронті.

На завершення митрополит Антоній і владика Даниїл на знак вдячності й як благословення обдарували всіх учасників різдвяного дійства «дарунками любові».

Прес-служба УПЦ США

На знімках: фрагменти різдвяного фестивалю «Коляда для Христа» в Українському культурному центрі УПЦ США в Бавнд-Бруку

В ОКОПАХ ДОНБАСУ

Доброго дня, шановна редакціє! До вас звертається один із численних ваших читачів. Мені 34 роки. Другий рік разом з сім'єю проживаю в Нью-Йорку. Як і будь-який свідомий українець, не можу стояти осторонь того, що відбувається нині в Україні. І найпершу свою мету, як і ви, бачу в поширенні правдивої інформації.

Ще в Україні я познайомився з надзвичайно цікавою та освіченою людиною – науковцем, філософом і поетом Артуром Сіренком, який одразу ж вразив мене глибиною своїх думок. Він пише надзвичайно самобутню прозу та поезію. Причому робить це прямо з окопів, на лінії Східного фронту. Ці твори беруть за душу, бо написані не рукою, а серцем. Гадаю, ваші читачі, прочитавши, оцінять їх.

*З повагою,
В'ячеслав Циганець*

але навіть і не думали, що доведеться воювати. І тільки Людина-війна виглядав як риба у воді, яку нарешті випустили з тісного акваріуму в бурхливу річку: це була його стихія. Він не просто вимагав від нас всіх бути воїнами, але й заражав нас атмосферою війни – після кожної його промови всі просто рвалися в бій.

Якось гріючись біля «буржуйки» після безсонної доби в шанцях та бліндажах, я завів розмову з колишнім продавцем запчастин до автомобілів: «Я все шукаю істину, а вона втікає від мене, ховається десь...» Він тільки посмінувся й відповів: «Просто нині істина вдягнула камуфляж – тому ти її й не помічаєш». Я подумав: а, може, нинішня істина втілена в Людині-війні – нинішня істина проста: потрібно воювати, бо іншого виходу в нас просто немає.

А ще подумалось: на фронті частка «або» не пишеться взагалі, або пишеться зовсім не метафорично – грубо, суворо,

Найбільше дивує при цьому, що лишається в людей, які щоденно стикаються зі смертю, ходять по тонкому лезу межі життя, здатність сміятися й жартувати. Хоча цей гумор чорний і не зрозумілий для інших людей – він є, хоч це й дико, особливо в умовах нинішньої озвірілої і безглуздої війни. Ми їхали на передову на автобусі. Сама ситуація була безглуздою – солдатів зі зброєю в руках везуть на фронт на автобусі. Нечай діточок чи пенсіонерів на екскурсію. Або як у 1914 році в Парижі, коли таксі їздили прямо на фронт. А це на автобусі. Цей абсурд усім здавався смішним, і чомусь думка, що всі ми зараз можемо померти, теж викликала сміх. «Передайте, будь-ласка, на квиток!» (Ха-ха-ха!). «Ви не підкажете, коли зупинка «Фронт»? Бо я не знаю, де мені виходити» (Ха-ха-ха). «Та це кінцева зупинка, автобус далі не йде, ми всі там виходимо!» (Ха-ха-ха!). «Пане шофер! А коли зворотній рейс? А то я забув удома калози!» (Ха-ха-ха).

теми і ось – знову війна, біженці, сепаратисти-путінці, окупанти... Занадто скромним епізодом виглядає на цьому тлі моє дитинство, ставок, рогаті жуки в балках, дідова хата й добрий кудлатий пес Бровко... І запах шахти, і трудяга напідпитку з татуванням «Нет смысла в жизни» на плечі й «Они устали» – на ногах, і дорога туди (не в минуле, звісно, а в місто), яка для мене нині закрита, бо я воюю по інший бік фронту, і мрія визволити своє Сніжне, ввірватися туди на танку й почепити над міськрадою український синьо-жовтий прапор, яка стає дедалі примарнішою. Хоча Сніжному пасує більше не фантазія Маркеса, а суворий загадковий романтизм Борхеса – південь все-таки. «Південь», де чоловіки танцюють свої жорстокі танці з «калашами» в руках. Нескінченна забава зі смертю. Поза часом і простором – божевільний сюрреалізм.

малий і прудкий – щоб влучити в нього, потрібне спеціальне обладнання, якого в нас немає. Кажуть, що американці відмовили – бояться путінської непрогнозованості (а кажуть, що в КГБ шизофреніків не брали) й одержимості (а що, якщо візьме й пальне балістичною ракетою по Нью-Йорку). Та й наказ був не стріляти й не висовуватись, коли літає безпілотник. А шкода. Я б хоч перевірів свою майстерність та інтуїцію.

Зібрались стріляти по вражих саперах з серйозної гаубиці, що носить ім'я тендітної квіточки (у конструкторів гармат був свого часу своєрідний гумор). Бусоліст, як і належить, розгортає бусоль на майбутній вогневі. З жартами в своєму стилі: «От колись на старості літ спитає мене онук, що я робив на війні, а я скажу: «Я, онучку, був бусолістом». «Ти краще скажи, що був СО-Бом – солідніше звучатиме». «Ну, для чого діток обманювати – до СОБа я не доросту,

ЛЮДИНА-ВІЙНА

Уті дні нами командував полковник С., якого всі називали Людиною-війною. І не даремно. Він був фанатом військової справи. Вже не молодий, але підтягнутий, жилий, худорлявий, високий, завжди як стиснута пружина, з блискучими очима. Здавалось, що він взагалі не спить: коли в нас злипалися повіки й всі валилися з ніг від втоми, він ще на ногах, а коли нас будить війна, він вже на ногах. Однострій йому не просто пасував – уявити його в цивільному було неможливо. Таке було відчуття, що він дуже довго чекав свого часу, мовчки спостерігаючи як розвалюють наше військо, перебиваючи свій голод війни на якихось чужих конфліктах, у далеких спекотних краях, і, нарешті, дочекався свого часу – нашої війни.

Ми всі в цій божевільній колотнечі були не в своїй тарілці: я озирався інколи, сидячи в бліндажі чи в таборі у військовому наметі. Довкола – колишні викладачі університетів, учителі, адвокати, агрономи, журналісти, інженери, селяни, автомеханіки, безробітні і навіть золотошукачі – всі вони ніколи не тільки не збиралися,

безальтернативно, важким простим стилем, відверто, реалістично, без польоту фантазій та алюзій. Ернесту Гемінґвею не випадково писалось саме так – він пройшов війну і став людиною війни. Вона жила в його творах навіть серед веселих вуличок Парижу, верталась до нього в шаленстві кориди чи азарті сафари.

Я з жахом подумав, що, можливо, вже ніколи не буду романтиком, ніколи не зможу писати загадково й красиво. Реалізм жорстокого життя вдерся в мої рядки, знищивши все метафізичне. А, може, це знову чергова ілюзія – кожна війна рано чи пізно закінчується, навіть столітня. І я знову писатиму серед квітів, під зорями про вічне. Треба тільки дожити до завершення війни – а шансів мало. Я не вмію звикати – навколишні люди звикають до всього, навіть до смерті. Я чомусь звик до багато чого – до армійських буднів, нудьги таборів і суворого аскетизму, але до загибелі людей звикнути не можу: коли бачу, як гине товариш по зброї, чи чую про загибель гарної людини, яку добре знав, це сильно зачіпає мене й виводить з рівноваги.

Коли ми верталися через кілька днів до табору (як це не дивно, але всі живі й неушкоджені, з відчуттям виконаного обов'язку – таки добре постріляли путінців), то наш табір здався мені «Титаніком» – димилі труби «буржуйок» над наметами й табір плив як корабель (тільки не хвилями океану, а хвилями часу, і не з Британії до Америки, а з минулого в майбутнє), і айсбергом для нього могли бути залпи «Граду» чи «Урагану»... Лишалось тільки сподіватись, що цього разу наш «Титанік» айсберг омине. А якщо й не омине, то нас не буде на цьому кораблі.

Ми добряче намерзлилися в окопах та бліндажах і, відігріваючись біля «буржуйки», я думав про те, що нині моє рідне місто Сніжне дедалі більше нагадує селище Маккондо з дивакуватих творів Маркеса, Ті самі «Сто років самотності» – тільки ніхто про них ще не написав, і я навряд чи напишу... А цікаво було б – війна, революція, громадянська війна, копальні, каторжна праця шахтарів, голод, репресії, знову війна, знову репресії, знову голод, знову каторжна праця, соціальні потрясіння, зміна сис-

Про що найменше думається на війні (і про що найбільше хочеться думати), так це про французьких художників епохи модерн. Ось хто найбільше відчував довершення епохи! Ось хто найгостріше передчував наближення вселенської катастрофи! Ось хто відчув наближення потворного й жорстокого ХХ століття-каліки (яке ніяк не довершиться, бо епоха нібито нова, а ми все там). Уперто намагаюся думати про щось приємне, а сниться війна. Інколи змушую себе думати про Полінезію, пальми, пісок і теплий океан. Але сон знову вертає на те саме. А колись я вмів блукати снами куди захочу. Але то було колись...

Над бліндажами знову гудів безпілотник – джижчав як джміль, іноді зависав на місці. Явно не наш – ми точно не запускали та й навіщо б ото нашому безпілотнику крутитися над нашими бліндажами? Кепська прикмета. Після візиту «джмеля» час-то прилітають «подарунки». Коли безпілотник зависав, у мене виникало хибне відчуття, що я можу його збити з «калаша». Насправді це не так – цей «джміль» занадто

а бусоль – моє покликання! Я коли повернувся до цивільного життя, то зайшовши в крамницю, скажу: «Мені отой яблучний сік, що стоїть під кутом 14-01, лівіше 1-15 від основного напрямку. Так!» При поверненні в табір я попросив його визначити дирекційний кут намету й «буржуйки». Він відповів, що бусоль залишив у «броні» – не зможе.

Я ще був пригнічений сумнівами, зневірою та сумними думками, сидячи біля буржуйки і відігріваючи змерзлі за добу, червоно-чорні, подерті руки, коли до мене підійшов колега – молодший лейтенант К. (теж з мобілізованих) і сказав: «Післязавтра їдемо на бліндаж «Вівторок» – стрілятимемо в сепаратистів з мінометів». «А чому з мінометів? І чому саме з «Вівторка»?». «Бо нами командуватиме Людина-війна. А він дуже любить стріляти з мінометів». Будь-які сумніви, що, може, не варто стріляти в людей з мінометів, враз щезли. Ми переможемо! Ми влаштуємо післязавтра сепаратистам незабутній день! Бо в бій нас поведе Людина-війна!

**Артур Сіренко
Донбас, Східний фронт**

НАША ВІРА ТА ЗВИЧАЇ

Різдвяно-новорічний святковий цикл завершується Водохрещам (Йорданом), з яким збігається свято Богоявлення. Водохреща – це третє найбільше свято, яке завершує чудову пору різдвяно-новорічних свят. Церква розглядає Хрещення Господнє як «свято просвіти» народів, оскільки за її вченням, саме з Хрещення Ісус розпочав проповідь євангельської істини.

Християнський світ відзначає Водохрещу 19 січня. Його

відзначають його по-різному. У Католицькій церкві, наприклад, Богоявлення має найвищий статус торжества.

У давнину на Водохрещу відбувалося урочисте хрещення оглашених, яке називали також світлом або просвіченням, а оглашенні звалися просвічені. Звідси й празник Богоявлення звався просвіченням, празником світел і святими світлами, бо Ісус прийшов, щоб усіх просвітити. «Народ, який сидів у темноті, – читаємо у святому Євангелії, – побачив велике світло. Тим, що сиділи в тіні смерті, зійшло світло». Богослови дотримуються думки, що це свято ще й тому звалось празником світла, бо в час хрещення оглашених Божий храм освітлювали великою кількістю свічок, які були символом світла пізнання правдивого Бога.

Водохресний вечір напередодні свята українці на-

Після того, як священик занурював хрест у воду, вода вважалася освяченою

А ТРЕТІЙ ВЖЕ ПРАЗНИК – СВЯТЕ ВОДОХРЕЩА...

ще називають Йорданом (від назви річки Йордан у Палестині). Саме така народна назва християнського обряду освячення води усталена в Україні. Його здійснюють на згадку про хрещення Ісуса Христа в Йордані, описане у Євангеліях. І вітаючи одне одного з ним, промовляють: «Христос хрещастеся!», чуючи у відповідь: «У річці Йордані!».

Нерозривно пов'язане з Водохрещам Богоявлення Господнє – подія під час хрещення Іваном Хрестителем Ісуса Христа в ріці Йордан, у якій Христос оголосив себе людям як Месією й Спасителем. Святкується православними та греко-католиками 19 січня щороку. Хрещення й Богоявлення Господні слід розрізняти, хоча дві ці події відбувалися на одному місці з тими ж самими особами. Свідчить про Хрещення, як каже Євангеліє, сам Бог-Отець голосом з неба: «Ти є Син мій улюблений, якого Я вподобав». Про це свідчить і Святий Дух, що у вигляді голуба сходить на Христа. Про це свідчить також Іван Хреститель, вказуючи на Ісуса.

Богоявлення – одне з найдавніших християнських свят (поряд з Великоднем і П'ятидесятницею), присвячене народженню Ісуса Христа і подіям, що супроводжували його. Перші повідомлення про святкування Богоявлення сягають II століття і згадуються у Климента Олександрійського та гностиків. У ході історії сенс свята зазнав у різних християнських традиціях великих змін, у результаті чого в наш час різні церкви

Сенс обряду купання в ополонці на Йордан у тому, що віруючі готові йти за Христом, приймаючи хрещення й християнську віру

зивали щедрим, другим свят-вечором, другою вілею, голодною кутею. Напередодні, 18 січня, як і перед Різдвом, утримувались від господарських робіт, постилися, готували кутю. Сідали вечеряти, коли вже засяє вечірня зоря. На стіл прийнято подавати пісні страви. В деяких місцевостях на голодну кутю готували спеціальні коржики з медом – «підпалки».

У різних областях України є різні традиції святкування Водохрещу, але сутність приготування до нього й самого святкування, в основному, однакова.

За тиждень до свята чоловіки вирубують з річкового льоду хрест великого розміру, обливають його червоною фарбою або буряковим квасом. Так само з льоду вирубують престіл побіч хреста. Завершують святкову композицію соснові або ялинові гілки у вигляді арки – це «царські ворота».

На березі річки, знову ж таки біля льодового хреста, відбу-

вається нетривале святкове богослужіння, потім священик занурює в ополонку хрест під спів хору: «У Йордані хрещуся тобі, Господи...». Ось тепер вода вважається освяченою, і люди набирають з ополонки у принесений з собою посуд свячену воду. Вона очищає й зцілює. Тому люди стають в чергу, щоб запастися свяченою водою на цілий рік. Якщо бути присутнім на ритуалі освячення води, то можна зцілитися від своїх недуг. За хрещенською водою можна прийти й після свята або набрати її зі звичайного джерела, бо у водохресну ніч навіть проста вода має цілющу силу.

В день Хрещення віруючі бажають викупатися в ополонці – щоб вилікуватися від хвороб. Традиція купання на Водохрещу є в усіх християнських країнах. Священики та віряни йдуть до заздалегідь прорубаної ополонки, яка в них асоціюється з річкою Йордан.

Після того, як отець освятить воду в ополонці, триразово занурюючи хрест, запалюючи вогонь і читаючи молитву, бажаючі занурюються у воду з головою три рази, хрестячись і вимовляючи молитву.

Сенс обряду в тому, що віруючі готові піти за Христом, приймаючи хрещення й християнську віру. Він виключно добровільний, оскільки немає жодного обов'язку занурюватися в холодну воду. Прийняття причастя у водохресний день вже буде доказом любові до Господа.

Після всіх процедур громада повертається додому. За народними віруваннями, коли священик опускає хрест у ополонку, з річки вистрибує нечиста сила, і гуляє вона землею до тієї пори, поки якась жінка не випере в річці білизну. Господині не квапилися повертати нечисту силу у воду – хай побільше її загине від сильних морозів. За легендою, на Водохрещу вода в річці на якусь мить перетворюється на вино.

Принісши додому свячену воду, господар кропить усе в оселі й господарстві. Уся родина сідає до столу, перед трапезою випивши свяченої води. Після обіду дівчата йдуть до річки, щоб умитися йорданською водою – задля вроди та здоров'я. Подекуди зберігається звичай співати господарю оселі величальні пісні:

*Гей, пане господарю,
У господі, як в раю:
У тебе воли половії,
У тебе плуги золотії,
У тебе двори кедровії,
У тебе столи калиновії...*

Величальні пісні годяться завершувати побажаннями добра, щастя, злагоди та багатства:

*Гей, пане господарю,
Щастя, Боже, з Йорданом,
І з водицею, і з царицею,
З усім домом, з усім добром,
І з синами-соколами,
І з дочками-чічками...*

На Поділлі напередодні Водохрещу щедрували. Однак, у цих обходах вже не брали участі ряджені. Хлопці й дівчата виконували під вікнами поздоровчі пісні з неодмінним рефреном: «Щедрий вечір, добрий вечір». Крім ікон і церковних корогів, учасники йорданських процесій несли запалені «трійці» – три свічки, перевиті зіллям волошок, чебреця та інших квіток. Акт водосвяття в багатьох місцевостях супроводжувався стрільниною з рушниць. Одночасно в небо підкидали голубів, попередньо прикрашаючи їм лапки стрічками з кольорового паперу. Поява цих птахів на Йордан мала символізувати Святий Дух, який в образі голуба сховався з небес на Спасителя.

Після Водохрещу в українському селі розпочинався новий весільний сезон, який тривав до Великого посту. Зимові свята в народно-побутовому календарі завжди були та лишаються часом веселощів і дозвілля. Але, на жаль, вони швидко минали, хоч їх чекали цілий рік. І знову починалася пора невтомної праці. Бо після Водохрещу вже зовсім близько Масниці. А там і весна.

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

Дзеркало

ЙОРДАНІ!

З вечерею усіх смачною,
З Йорданською святою водою!
Щоби Ісус, що охрестився,
Завжди в потребі заступився.
За весь наш рід і за родину,
За нашу неньку Україну.
Щоб мир настав у нашім краї,
Щоб щезли вороги погані,
Щоб гості з'їхались бажані,
Христос хрестився у Йордані!

ДОВКОЛА СВІТУ

Як тільки настає зима, ми відразу ж починаємо планувати, як би втекти від нью-йоркської зими йдесь погрітись на теплому сонечку й покататися в теплому морі. Кожного року всією родиною ми вирушаємо, немов перелітні птахи, кудись на тепличину, в краї, де зимує літо.

Однак, побувавши на знаменитих зимових фестивалях Вінтерлюдія в канадській столиці Оттаві та Сент-Полі (штат Міннесота), ми кардинально змінили своє ставлення до зими й приєдналися до численних її любителів, позаяк такого дива, такої казки й такого торжества снігу й льоду в жодних тропіках не побачиш, а значить і не відчуєш цієї радості життя, коли радієш не теплому морю й теплому сонцю, а, навпаки, морозу й крижаному вітру, проти якого мчиш на лижах по замерзлому озеру, міцно вчепившись за віжки, й тебе несе зі швидкістю, більшою за швидкість вітру, баский вороний кінь, якого спеціально підкували для перегонів по льоду.

Багато разів чули від знайомих і друзів, що якщо втомився від життя у такому мегаполісі, як Нью-Йорк, і відчуєш потребу побувати бодай з тиждень у справжньому європейському місті, вирушай до Оттави. Використавши можливість відвідати канадську столицю взимку, позаяк дуже хотіли побачити знамениту Ніагару в морози, скоротили перебування біля неймовірного видовища – замерзлої Ніагари (до речі, такий самий замерзлий водоспад під назвою Montmorency ми побачили і в Квебеку) – й вирушили автом до Оттави. Нам поталанило, бо, окрім справжнього відпочинку душею у справді суперєвропейській Оттаві, ми ще й потрапили на дивовижний фестиваль Вінтерлюдія.

Назва цього фестивалю Winterlude – це гібрид двох слів (winter і interlude), франкомовні ж канадійці називають його Bal de neige. Щороку цей унікальний зимовий фестиваль відбувається в Національному столичному окрузі Канади – Оттаві (провінція Онтаріо) й Гатіно (Квебек). Його проводять канадійські столичні служби з 1979 року. За 36 років фестиваль встиг стати однією з найголовніших візитівок Оттави, подивитися на яку до канадійської столиці щороку приїждять сотні тисяч туристів з усього світу.

Сказати, що Вінтерлюдія – це гігантський різносторонній захід, означає не сказати нічого. Бо тільки перераховування, що нам вдалося там побачити і на чому покататися, займе цілу газетну шпальту. Участь у масовому катанні на ковзанах, льодові шоу, конкурс снігових і льодових скульптур, змагання скульпторів з різних провінцій, матеріалом для яких служать виключно сніг і лід, музичні концерти просто неба, льодові дома, льодові ресторани й багато, багато іншого.

Найперше, ми вирішили покататися на знаменитій ковзанці Вінтерлюдія. Річ у тім, що її офіційно було внесено до Книги рекордів Гіннеса, як найбільшу ковзанку у світі. Такою вона й залишалася до недавня, доки у Форксі (Вінніпег) не збудували ще більшу.

Уявіть собі ковзанку, довжина якої – сім кілометрів! І при цьому ви не знайдете на ній закутка, де не було б людей. Бо покататися на такій ковзанці, яку обладнали на каналі Рідо, летять і їдуть шанувальники зими з усього світу.

Вінтерлюдія відбувається водночас у Оттаві й Гатіно (провінція Квебек). Отож, вдосталь накатавшись на знаменитій ковзанці на каналі Рідо, ми вирушили до засніженого парку Жака Картье в Гатіно, котрий спеціально переобладнується на час проведення Вінтерлюдія, аби кожний бажаючий зміг спуститися щодуху зі снігової гірки

Перегони на санях по льоду. Зимовий фестиваль у Сент-Полі (штат Міннесота)

ФЕЕРІЯ ЛЬОДУ ТА СНІГУ

Найзахоплюючіші зимові фестивалі планети

Наша довідка: Зимові фестивалі – публічні велелюдні святкування, які відбуваються в період з грудня до березня. Особливою популярністю користуються в місцях, де зима надзвичайно довга й холодна, зокрема країнах Скандинавії, франкомовних провінціях Канади, на Алясці. Неодмінними атрибутами більшості зимових фестивалів та карнавалів стали виставки льодових скульптур, змагання на ковзанах, лещатах, прогулянки на санях. National Geographic Traveler щороку складає рейтинг найцікавіших зимових фестивалів світу, на яких варто бодай раз у житті побувати. Це насамперед Харбінський фестиваль льоду й снігу (Китай), Сніговий фестиваль у Саппоро (Японія), Зимовий карнавал в Квебеку (Канада) та Лижний фестиваль у Норвегії. Однак, окрім цих фестивалів, по всій планеті існує велика кількість й інших, багато з яких не поступаються «грандам». Це насамперед Вінтерлюдія в столиці Канади Оттаві, Фестиваль снігу в місті Кируна в Швеції, зимові карнавали в американському місті Готоні (штат Мічиган), Сент-Полі (штат Міннесота), Бон Су (провінція Онтаріо, Канада), на озері Саранак (штат Нью-Йорк), Алясці та багато, багато інших.

Місто з льоду на Харбінському зимовому фестивалі (Китай)

чи взяти участь у конкурсі снігових і льодових фігур. До речі, серед скульпторів, які цілий день вирізали бензопилками чудернацькі фігури, аби представити у фіналі свої твори, ми зустріли й майстра льодових справ з України. Хоч у Канаді зустріти українця – це не дивина.

На озері Доу ми стали свідками взагалі чогось такого, що можна побачити лише уві сні. Там відбувалися перегони на... ліжках. У кожній дружині – по чотири «гонщика», двоє з них лежать на ліжку, а двоє інших щодуху пруть ліжко на колесах по льоду, намагаючись першими перетнути фінішну пряму. Причому волівальники так свистять і кричать, підтримуючи своїх, що здається, що потрапив

на жартівливу забаву, а на фінальну гру чемпіонату світу з футболу. Коли, насміявшись до болю в животах, ми хотіли йти на інші імпреси цього дива-фестивалю, нам порадили залишитися, бо вслід за перегонами на ліжках мали відбутися ще й перегони... офіціантів. Втім, цього видовища ми не побачили, бо поспішали побувати на ринку Байворд та виставках і музеях Оттави. Прощаючись з Вінтерлюдією, ми пообіцяли їй, що обов'язково приїдемо ще раз.

Якщо хтось з наших читачів захоче побувати на цьому диво-фестивалі, то вирушайте до Оттави в одних з трьох перших вихідних лютого. Це якраз розпал дійства. Втім, якщо ви хочете покататися

на семикілометровій ковзанці на каналі Рідо не серед натовпу таких самих, як ви, туристів, а побути наодинці із зимою, льодом і вічністю, то варто приїздити в буденні дні в перші три тижні лютого. По у вихідні, коли ми були на ній, було таке враження, що кататися приїхала вся планета.

У Оттаві ми познайомилися з китайцями, які оповіли нам, що у них, в Харбіні, щороку відбувається не менш грандіозний фестиваль, який так і називається Харбінський міжнародний фестиваль снігових і льодяних скульптур. Його проводять з 1963 року. Однак, в роки так званої Культурної революції Мао-Цзе-Дун закрив це «буржуазне неподобство».

Раніше ми думали, що Китай – це тепла країна, де не знають, що таке морози й сніги. Але виявляється, що Китай буває різним. Харбін – це столиця провінції Хейлунцзян на північному сході Китаю, яку називають китайським Сибіром. Взимку ртутний стовпчик термометрів тут нерідко опускається до мінус 40 градусів.

Харбінський фестиваль розпочинається 5 січня й триває місяць. Однак виставка льодових і снігових фігур відкривається раніше. Такого розмаїття скульптур, переконували наші нові знайомі, немає ніде в світі. Саме на цьому фестивалі було витесано зі снігу найбільшу скульптуру – 250 метрів завдовжки і 8 з половиною метрів заввишки. На її спорудження пішло 13 тисяч кубічних метрів снігу!

У 2009 році ми вирішили подивитися на зиму по-французьки й вирушили до Квебек-ситі – столиці франкомовного Квебеку, потрапивши на Зимовий карнавал, який вважається одним з найбільших зимових фестивалів у світі.

Це була справжня казка, про яку треба не читати, а яку треба бачити. Місцеві майстри прикрасили вулиці сніговими й льодовими фігурами так, що в сонячні дні місто сяяло від сліпучого сонячного проміння, а ввечері переливалося, завдячуючи спеціально встановленій підсвітці. Фантазія квебекських скульпторів створює неповторні снігові образи найчудернацькіших форм і розмірів. Багато майстрів приїждять до Квебеку спеціально для участі в міжнародному конкурсі льодових і снігових скульптур.

Офіційний символ свята – Сніговик – на початку фестивалю отримує від мера ключ від міста. Його махровий пасок й червоний ковпак – данина традиції квебекських селян минулих часів. У день відкриття на святі відбуваються виступи відомих артистів Квебеку. Нам було серед них весело й затішно ще й тому, що двоє з нас володіли французькою мовою.

Традиційний нічний великий дефіле-парад, в якому рухаються оригінально оформлені платформи, відбувається в суботу. За традицією, на початку фестивалю біля приміщення парламенту Квебека вибудовують льодовий палац, котрий так люблять

Донедавна ця 7-кілометрова ковзанка на каналі Рідо в Оттаві (Канада) була найбільшою в світі. Катання на ній є неодмінною складовою фестивалю Winterlude

Армія сніговиків на зимовому фестивалі в Саппоро (Японія)

Летимо з гори щодуху, щоб спіймати білу муху. Зимовий фестиваль у Квебек-ситі, зима 2009 р.

Замерзлий водоспад Montmorency поблизу столиці провінції Квебек (Канада). Зима 2009 р.

мешканці й гості Квебек-ситі. Довкола нього відбуваються нескінченні феєрверки й концерти.

Програма Квебекського фестивалю насичена й складається з перегонів на лижах, спусків з гір, підльодної рибалки, перегонів на собачих упряжках прямісінько по головній вулиці міста, перегонів на човнах, байдарках і каное, але не по воді, а по снігу, будівництва фортець з льоду і т.ін. Будь-хто може проїхатися на собачій упряжці. Причому ми це зробили самотужки, без будь-якого супроводжуючого, і собаки нас слухалися. Так само будь-хто може відвідати танцювальний майданчик, де можна потанцювати зі... сніговиком, пограти у футбол на снігу, промчати на старовинних снігокатах, санчатах, бубликах і всьому, що має здатність їхати по льоду і снігу.

Вперше Квебекський фестиваль відбувся в далекому 1894 році. Тривалий час він не був регулярним, але з 1955 року став щорічним. Нині фестиваль у Квебек-ситі відвідує щонайменше мільйон гостей з усього світу. Навіть якщо у вас не вийде побувати на цьому фестивалі, вирушайте до Квебек-ситі будь-коли, але неодмінно взимку. Ви побачите пакові льодяні річки Святого Лаврентія, унікальне місто, яке нагадує чи то Париж, чи то Марсель, й зануритися в чарівну атмосферу великого дива, ім'я якому – Квебек-ситі.

Зима – довга, холодна, нескінченна-а-а-а... Не в Нью-Йорку, а на Алясці, в Квебеку, Скандинавії... Якимось однієї такої сніжної й морозної пори Бог Усіх Вітрів, мандруючи світом, забрав у міннесотські краї, які йому так сподобалися, що він надумав тут розбудувати на семи пагорбах у Сент-Полі свою зимову резиденцію. Але знайшлася опозиція – Бог Вогню та його однодумці. Одначе Бог Усіх Вітрів вирішив наперекір усім недоброчинцям провести в своїй новій столиці карнавал, запросивши Верховного Володаря Зими, Королеву Північних Володін, Молодого Короля Морозів, Королеву Сніжинок, Королеву Снігів... На десятий день зимового карнавалу Бог Вогню зі своїми охоронцями налетів на льодовий замок, в якому відбувалося торжество, погрожуючи знищити всю його резиденцію. Король Усіх Вітрів скликав раду й в ім'я миру й спокою цього краю, прислухавшись до поради Королеви Снігів, залишив місто до кращих часів. А кращі часи завжди настають всередині зими, яка вже добряче всім набридла, й десятиденне зимове свято повторюється знову.

Кілька років тому ми вже розповідали про знамениті зимові міннесотські карнавали, кожен з яких – особливий. Цьогорічний у Сент-Полі – 129-й, обіцяє бути не менш цікавим також. Не дивно ж міннесотці гонорово називають свій карнавал «найхолоднішим з 1886 року святкуванням на Землі» (The Coolest Celebration on Earth). У 1885 році нью-йоркський репортер, відвідавши Сент-Пол, назвав Міннесоту другим Сибіром, не перестаючи дивуватися: «Як там можна жити!» Міннесотці образили й, щоб скрасити свій «сибір», надумали організувати зимовий фестиваль. Наступної зими 1886 року St.Paul Winter Festival стартував. Розкішно – з грандіозних перегонів-катань по замерзлому озері на бричках, запряжених кіньми. Під музику, з гарячим глентвейном й фешенебельним імпровізованим показом сезонної моди. Та забава – Ice horse racing – живе й тішить гостей фестивалю до сьогодні.

У програмі цього річного 129-го фестивалю – Королівська коронація, День великого параду, День снігових скульптур, бал у льодовому палаці, снігове шоу моди, вечірня хода зі смолоскипами... І хоч цього року 10-денний карнавал стартує 22 січня, розпочинається він насправді в ту саму мить, коли на головному майдані Сент-Пола засвічують різдвяну ялинку. Члени королівської родини карнавалу (Король St Paul Winter Carnival), його Прем'єр-міністр, Снігова королева, чотири Принци Вітрів – Північного, Південного, Західного і Східного, мінімум 4 особи королівської охорони та інші високоповажні особи почу разом з представниками Фондації фестивалю оприлюднюють чотири монети особливого дизайну, які «ходять» протягом карнавальних днів у фестивальному містечку Сент-Пола. Цього року автором дизайну став Чед Петерсон, вільний художник, який роками бере участь у фестивальному конкурсі дизайну й перемагає не вперше. А снігове містечко майстрів відкривається вже наприкінці цього тижня – кожен бажаючий може прийти й спостерігати на власні очі, як зі снігу та води будуватиметься Велика карнавальна стіна і творитимуться льодові фігури, які до офіційного відкриття карнавалу повинні виблискувати всією своєю красою й неповторністю.

Льодові скульптури, світлове шоу, катання на ковзанах є скрізь, а от «полювання за скарбом» – лише в Міннесоті. Конкурс «treasure hunt», який відбувається в рамках St.Paul Winter Festival, розпочався в 1952 році. Місцева газета Saint Paul Pioneer Press протягом 12 днів почала друкувати 12 підказок – по одній щодня. Кожен з цих натяків пов'язаний з місцевим парком, де заховано унікальний медальйон, який потрібно знайти протягом 12 днів. Де тільки не ховали омріяний скарб! У памперсах, в коробці з-під гамбургера, запікали в торт, заморозували в льодині... Полювання за скарбом – це не просто нагода веселіше пережити нескінченні міннесотські холодні дні й ночі. Той, хто знайде медальйон, виграє 10 тисяч доларів й почесне місце під час церемонії закриття фестивального параду смолоскипів.

З міннесотцями за звання «найхолоднішого свята планети» змагаються і аляскинці. Для тих, хто жив в Анкориджі в 30-ті роки минулого століття, зима була нескінченною й втомливою – доти, доки не організували спортивний турнір, який збігався з днями, коли золотошукачі й мисливці привозили в місто свою здобич. Тепер він відомий в усьому світі як Fur Rendezvous Festival або Rondy й за більш як 80 років перетворився на 10-денне найвидовищніше свято Аляски. Якщо типовий зимовий фестиваль має у своїй програмі до 10-15 розваг, то Rondy – до 100! Серед тих, яких немає більше ніде в світі, – бал мисливців і шахтарів, конкурс краси Miss Fur Rondy, хутряний аукціон... Особлива увага прикута до перегонів будиноків на лижах – Outhouse Races. Це коли кожна команда будує свій льодяний дім, потім ставить його на лещата й разом з лижником, який сидить всередині новоствореного палацу, біжить до фінішу. Є ще футбол на снігоступах, мистецька виставка творчості ескімосів... З 1939 року випускалися спеціальні рекламні фестивальні гроші – піни. Сьогодні за один старовинний «pin» дають до 100 доларів.

У перші роки цього «хутряного свята» до початку Fur Rendezvous всі золотошукачі й мисливці відпускали борода, тому що безбородих на фестивалі немилосердно штрафували. Під час Другої світової війни Rondy припинив, але в 1946 році відродився знову й сьогодні відбувається протягом 10 днів, плавно переходячи в Iditarod Trail Sled Dog Race – найзаменитіші в світі перегони на собачих упряжках. Сьогодні у більшості людей планети воно асоціюється виключно зі спортом, хоча насправді за цим поняттям стоїть багато драматичніша передмова.

Історія цих перегонів розпочалася в 1925 році, коли смертельна епідемія дифтерії охопила містечко Ном на березі Берінгового моря. Від ураженого бідою поселення до столичного Анкориджа, де знаходилася сироватка від дифтерії, тисяча миль безмовної білої суворой пустелі. І тоді з Анкориджа медикаменти поїздом вивезли на 250 миль на північ, до містечка Ненани, а звідти до Номі їх доставили 20 добровольців на собачих упряжках, які їхали беззупинно при хурделиці й температурі мінус 50 градусів за Цельсієм. Прибули вони в охоплене дифтерією місто лише через 5 днів і 7 годин. Але Ном було врятовано. Саме на честь цього мужнього вчинку на Алясці з 1973 року й до сьогодні проводяться перегони на собачих упряжках – Айдітарод.

Зимові фестивалі й карнавали намагаються не відставати за витривалістю від тих, кому вони зобов'язані. Найзнаменитіші з них давно перейшли столітній рубіж. Зимовий карнавал на озері озера Саранак, що в штаті Нью-Йорк (Saranac Lake Winter Carnival), біля підніжжя Адірондських гір, на зодоганяє міннесотський – йому 118 років! Центром зимового торжества традиційно стає Льодовий палац, побудований з тисяч глибокого льоду, зібраного на місцевому Квітковому озері – Lake Flower.

Ми вже кілька років поспіль обіцяємо собі, що обов'язково туди поїдемо, адже це зовсім недалеко. Якщо не цього року, то наступного, але поки що так і не зібралися – то епідемія свинячого грипу налякає, а то зима випаде малосніжною, як нинішнього року. Цікаво й те, що Saranac Lake Winter Carnival – карнавал тематичний. Цьогорічна його тема – Groovy 60's («Круті 60-ті»). Тому, можливо, ще не все втрачено – цьогорічний 118-й фестиваль розпочнеться лише 6 лютого й триватиме десять днів. Отож, читайте нашу газету!

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навантаження не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

ЛИСТОНОША

Наша адреса:

"NOVA ГАЗЕТА"

64-15 Dieterle Cres.
Rego Park, NY 11374

E-mail:

vlabunsky2002@yahoo.com

Вельмишановний пане Лабунський!
Сердечно вітаю Вас, родину та всіх читачів «Нової газети» з Різдвом Христовим!
Христос народився! Славимо Його!
Прийдімо до Нього. Вручимо Йому своє мало-значне життя. Він дасть нам мир, напрямок і мету. Принесімо Йому наші слабості – і Він дасть нам силу їх позбутися. Приходьмо до Нього в гріхах своїх – і Він дасть нам прощення, приведе до досконалості. З нами Бог!

Нехай новий рік принесе нам усім добре здоров'я, добробут, душевний спокій та радість у Христі Ісусі!

+ **Даниїл, глава Консисторії Української православної церкви США**
С.Бавнд-Брук, Нью-Джерзі

Дорогі!

Вітаємо вас з радісним святом Різдва Христового і Новим 2015 роком!

Бажаємо міцного здоров'я, добра і всіх Божих ласк, щоб ласкава доля приносила до вашої світлиці й цього року, як щороку, багато радості та щастя. Христос народився! Славимо Його!

Галина і Богдан Кандюк
Глен-Спей, Нью-Йорк

Дорога редакціє!

В гарну днину, в добрий час
Із Різдвом вітаєм Вас!
Із Вечерею Святою, веселою колядою!
Хай колядочка лунає,
і сніжком хай посіває,
Хай рік Новий несе в хату,
Щастя й радості багато!
Христос народився!

Костянтин Ворона з родиною
Нью-Йорк

Найкращі вітання з Новим роком та Різдвом Христовим редакції та читачам «Нової газети»!

Посол України в США Олександр Моцик
з дружиною Наталією Терлецькою

Дорогі редактори!

Шановна редакціє!

Бажаю щиро, щоб Новоріччя та Різдво Христове минули весело та щасливо, щоб у 2015 році злітали до вашого порогу тільки добрі вістки та щирі гості, щоб не вичахав хліб на столі і грало вино нашого українського роду! Божої ласки вам і козацького здоров'я!

З повагою,
Тетяна Маккой з сім'єю
Белвіл, Іллінойс

Колядники. Софійка Ярош, 10 років (Парма, Огайо).
Листівка, видана УНСоюзом у 2014 р.

Дорогий пане редактору!

З великою приємністю й сердечністю вітаємо Вас з Різдвом Христовим і Новим роком! Щиро дякуємо Вам за газету. Який же то тяжкий труд! Її ідейний напрямок поділяє та підтримує вражаюча більшість українців Америки. Нехай це надихає вас оптимізмом, мужністю і новим творчим натхненням. Доброго Вам здоров'я та удачі в усьому!

Обнімаємо,
ваші Діна та Микола Кравці
Нью-Йорк

Христос народився! Славимо Його!
Шановне панство Лабунських! Дорога редакціє!

*Хай радісно святкується
І добре вам живеться,
Міцне здоров'я й щастя
Ніколи не минеться!*

Прийміть щирісердечні побажання радісних свят Різдва Христового й щасливого Нового року, а також щирий різдвяний дарунок на прес-фонд газети для підтримки всіх ваших добрих починань.

Ярослав Колодій з родиною
Дженкінтаун, Пенсильванія

Сердечно вітаю моїх любих журналістів «Нової газети» з Різдвом Христовим та новорічними святами! Доброго здоров'я, натхнення у вашій неоціненній праці на благо всіх українців і нашої багатостраждальної України!

З повагою,
Люба Микитюк,
Парма, Огайо

Шановне панство Лабунських, дорога редакціє!

Вітаємо вас та всіх читачів «Нової газети» з Різдвом Христовим і Новим роком! Бажаємо добра, злагоди, процвітання й миру.

Веселих вам і благословених свят!
Христос народився! Славимо Його!

З пошаною,
Володимир і Гануся Козицькі
Йонкерс, Нью-Йорк

Вельмишановний пане редакторе!

Сердечно вітаємо Вас, вашу родину, усю редакцію й читачів «Нової газети».

З Новим 2015 роком та Різдвом Христовим!

Веселих, радісних, благословених свят!

Прийміть від нашої родини невеликий «дарунок під ялинку». Нехай він додасть Вам снаги й віри в ту велику справу, яку Ви робите для нас, української громади й всієї України.

Христос народився!
Славимо Його!

Володимир Лисняк
і Лариса Лисняк-Кукрицька
з доньками Ладодою
та Уляною
Лонг-Айленд,
Нью-Йорк

Шановне панство Лабунських, дорога редакціє!

Радісних свят Різдва Христового та щасливого Нового року!

Міцного здоров'я, миру в Україні та багатьох Господніх ласк!

Сердечно дякуємо за таку потрібну газету, надсилаємо невеликий дарунок на прес-фонд.

З пошаною,
Ярослав і Марія Кіцоки з
родиною
Йонкерс, Нью-Йорк

Христос народився!

Славимо Його!

Свята родино!

Радісних свят Різдва Христового та щасливого Нового року!

В гарну днину, в добрий час
бажаємо міцного здоров'я,
сповнення задумів і всіх гараздів у новому 2015 році!

Анна Бойчук,
Люба Нижник
Нью-Йорк

Дорогий пане Валентине й вся ваша редакціє!

З Новим роком! З Різдвом Христовим! Здоров'я, щастя, успіху, гарних свят!

Низький Вам уклін і вдячність вашій газеті за турботу й матеріали про наших героїв, які віддали життя за Україну й захищають її сьогодні!

Леся Нестор з родиною,
Філадельфія,
Пенсильванія

Дорога редакціє, вітаю вас з Новим роком і Різдвом Христовим! Бажаю миру, здоров'я, талану, здійснення всіх ваших задумів та сили волі, віри й любові, які є в мого однокласника з Чернівців, поета Миколи Бучка. Сьогодні він – член Спілки письменників України, але радянська влада добре позбиткувалася над ним, проте не знищила його сили духу й любові до світу. Він дуже хворий, прикутий до ліжка, пересувається лише на інвалідному візку, але має велику силу волі й жагу до життя.

Діва Марія ронить сльозину,
Втіхи сльозину – понад пільму...
Діва Марія має кому
Ніжно співати: «Сину, мій сину!..»
Діва Марія, щедра і строга,
Сина до серця вміє притуля...
Діву Марію – небо й земля
Теж прихищають в імені Бога.
Діва Марія вірно тримає
В теплих обіймах радість свою.
Діва Марія – наче в раю,
Більшого щастя в неї немає!..

З найкращими побажаннями й вдячністю за газету,

**Валентина Медін
Нью-Йорк**

Дорога редакціє!

З Новим Роком! З Різдвом Христовим! Зичу здоров'я, творчої наснаги, смачної куті, дзвінкої коляди! Веселих свят! Надсилаю вам свою нову роботу «Вертеп» із серії про Майдан – як велике визнання сміливої й чесної позиції вашої газети й з великою надією, що в новому році в Україні, якою ми всі живемо, нарешті, запанує справедливість, спокій і мир. Христос народився! Славимо Його!

**З повагою, Михайло Барабаш з родиною
Нью-Йорк**

Вертеп на Майдані. Михайло Барабаш (Нью-Йорк). 2014 р.

Дорога редакціє «Нової газети»!

Прийміть найщиріші вітання від колег з України!

Будьте здорові з Новим роком! З Різдвом Христовим!

Недавно ви на своїх сторінках розповідали про те, що світом шириться рух підтримки всього українського – мови, музики, товарів. Ми створили свій інтернет-сайт, щоб також стати частиною цього руху. Новини про Україну й українців світу, історію своєї «малої батьківщини» й історії для душі, різноманітні корисні поради на повсякдень і можливість більше дізнатися про якісні українські товари й замовити музичне привітання для дорогих вам людей у будь-якій точці світу – все це й багато іншого можна знайти на сайті www.svitovyd.info

Єднаймося, підтримуймо один одного і Україну в новому 2015 році і повсякчас!

З найкращими побажаннями,
**Редакція інтернет-видання
www.svitovyd.info
Тернопіль, Україна**

Вельмишановних однодумців щиро вітаємо з Різдвом Христовим та Новим роком!

Бажаємо всім доброго здоров'я, наснаги в почесній праці на сторожі Правди, Волі й Свободи! І як любив повторювати наш славний композитор Микола Лисенко: «З усім світом братаймося, катам в руки не даймося!» Щастя вам!

**Родина Цісельських
Гадсон, Пенсильванія**

*В мережива білі
вся вбралась земля,
Красою немов торжествує,
І не випадково – це свято Різдва
Вона разом з нами святкує.
Бажаємо вам, щоб в різдвяную ніч
Душею з Ісусом зустрілись,
Як з другом своїм, із Творцем,
І серцем своїм відродились...
Дорога редакціє!
Веселих вам і благословених свят
Різдва Христового і Нового року!
З любов'ю,*

**Віра Фірсова з родиною
Сейлем, Орегон**

Дорогі наші однодумці, шановна редакціє!

Сердечно вітаємо вас з Різдвом Христовим та Новим 2015 роком!

Нехай новонароджений Ісус подарує усім нам нову надію й любов, а Новий рік принесе нарешті мир – у наші душі, в Україну й по всій землі!

Христос народився! Славимо Його!

**Петро й Галя К. Грицики
з родиною
Нью-Йорк**

Дорогі друзі, шановна редакціє!

І цього року, як і в усі попередні, хочу побажати вам добра, злагоди, процвітання,

А нашій рідній Україні, про яку так вболіває ваша газета, миру, спокою й братолюбства.

Веселих вам і радісних свят!

Христос народився! Славимо Його!

**Катерина Улізько,
Торонто, Канада**

Вельмиповажна редакціє!

Дуже вам дякую за можливість розповісти на сторінках вашої газети про Пласт і його Вифлеємську традицію. Вифлеємський вогонь миру – це дуже важливий і морально підсилюючий проект, але Пласт має чимало й інших проектів, про які в новому році ми радо можемо розповісти читачам «Нової газети». Вірю, що така нагода в нас буде.

Бажаю вам веселих і радісних свят! Щастя, здоров'я та успіхів!

З Різдвом Христовим! З Новим Роком!

СКОБ!

**Марта Кандюк-Кузьмович,
голова Світового проводу Пласту
No. Scituate, Род-Айленд**

Шановна редакціє,
Щиро вітаємо з Новим роком та Різдвом Христовим!
Нехай негаразди обходять стороною Вашу родину! Божої ласки Вам і Господнього благословення на добрі справи, які Ви робите!

Нехай Ваші серця повняться теплом при згадці про рідну Україну і нехай чужина не буде для Вас холодною! Тепла людських сердець, миру й злагоди в родині!

Щиро,

**Валентина Кравченко, Марія Дяченко
Запоріжжя, Україна**

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.